

nexu, terra, aqua, aer, ignis: et terra quidem sicca est et frigida, ignis siccus et calidus, aqua frigida et humida, aer calidus et humidus: et conveniunt quidem terra et ignis, ut sicca; terra vero et aqua, ut frigida: simili modo et reliqua elementa communione hac inter se sociantur. Hiinc etiam nostra corpora proportione horum quatuor elementorum ex quatuor humoribus constant, sanguine, pituita, flava, et atrabili; et sanguis quidem calidus et humidus, proportione respondet aeri: flava bilis calida et sicca, et proportione respondet igni: atra bilis sicca et frigida, et proportione respondet terræ: humor humidus et frigidus, et proportione respondet aquæ. Addam etiam ad majorem explanationem: Dominus rex et imperator est; sed et imperium vestrum præfulget omnibus, et dignitate præmines cum domina et imperatrice matre tua, vestroque nutui subditi omnes parent. Attamen homines estis, et definitione comprehendimini, quoniam omnis homo animal est rationale mortale, mentis et scientiæ capax: et Petrus enim et Paulus, et cæteri homines eandem suscipiunt definitionem: hoc est, ea quæ sunt com-

munia hominibus, et vos habetis; estque vobis cum omnibus eadem natura communis. At vero Deus invisibilis, incomprehensibilis, investigabilis, incircumscribitus, impassibilis, immortalis, solus Rex regum, et Dominus dominantium, nulla aut cum angelis, aut cum hominibus, aut cum alia creatura communicatione est conjunctus. Ipse enim opifex, cuncta vero creata: ipse providentia regit, reliqua omnia providentia reguntur. Extra igitur omnem creatam naturam est Deus: atque hac ratione nomen ipsius et incommunicabile. Idcirco et admirabilis Moyses peculiare tradidit litteras ad scribendum Dei nomen, quas ad alias voces non usurpabant. Quod si virtutes angelicæ, atque homines pii Deumque timentes participes Dei sunt, id ejus gratia, non natura habent. Cujus tu quoque has participes per bona opera. Et ipse imperium vestrum exaltet, et subvehat vos ad intelligenda et cogitanda quæ perducunt ad æternum ipsius regnum, miseratione sua et precibus sanctæ et immaculatæ dominiæ nostræ Dei genitricis, omniumque sanctorum ejus. Amen.

CHRONOLOGIA SANCTI NICEPHORI

EPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

Anastasio Bibliothecario interprete

(Ex Bibliotheca veterum Patrum, sæc. ix.)

LECTORI.

Cum consensu omnium auctor hujus Chronologiæ S. Nicephorus Constantinopolitanus episcopus asseratur, quem ex certissimis auctoribus diem obiisse anno Domini 828 in annal. Eccles. tom. IX refertur, necessario dicendum Theodolum Cassiteram, Antonium, Joannem Syncellum, Methodium, Ignatium Eunuchum, qui post Nicephorum episcopi Constantinopolitani inferius in hac Chronologia recensentur, non a S. Nicephoro, sed ab Anastasio Bibliothecario, hujus Chronologiæ interprete, qui tempore Ignatii vivebat, adjectos fuisse

In Christi nomine incipit Chronologia Tripartita ex beato Nicephoro Constantinopolitano in Latinum olim conversa per Anastasium apostolicæ sedis bibliothecarium, ad fidem Anastasiani exemplaris, emendata et notis illustrata per Antonium Contium.

PARS PRIMA.

CAPUT PRIMUM.

(Anno mundi 230) Adam ætatis anno ducentesimo tricesimo genuit Seth, et postea vixit annis septingentis.

(438) Seth natus annos ducentos et quinque genuit Enos.

(625) Enos natus annos centum nonaginta genuit Cainam.

(795) Cainam natus annos centum septuaginta genuit Mahleel.

C (960) Mahleel natus annos centum sexaginta quinque genuit Jared.

(1122) Jared natus annos centum sexaginta duos genuit Enoch.

(1287) Enoch natus annos centum sexaginta quinque genuit Mathusala.

(1474) Mathusala natus annos centum octoginta septem genuit Lamech.

(1662) Lamech natus annos centum octoginta octo genuit Noe.

(2162) Noe natus annos quingentos genuit Sem, A Cham, Japhet.

(2262) Et vixit ad diluuium usque, annis centum. Anno sexcentesimo ætatis Noe factum est diluuium.

Anni universi ab Adam usque ad diluuium, secundum Septuaginta, sunt bis mille ducenti quadraginta duo. Quem numerum testimonium veritatis et veterum Ecclesiarum omnium traditiones comprobant.

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

AD CAP. I. — Cum sine ulla capitum distinctione scriptus et editus esset Nicephorus, nos commodioris doctrinæ causa in certa capita distinximus, secundum vulgatam potissimum ætatum mundi divisionem ab origine ad diluuium, a diluuium ad Abraham, ab Abraham ad exitum de Ægypto, et ita deinceps distinctis temporibus usque ad Christum et sequentia imperatorum tempora. Illud imprimis tenendum est, catholicam Ecclesiam, Orientalem pariter et Occidentalem, constanti et perpetua traditione in computatione temporum sequi longiorem et maiorem annorum numerum, qui in editione Septuaginta Interpretum reperitur, non autem maiorem, qui in Hebraicis voluminibusprehenditur *. Nam tametsi paulatim post Hieronymi tempora Ecclesiæ Occidentalis, relicta vetere Septuaginta editione, qua semper sola usa fuerat, editione præfati sanctissimi viri uti cepit, Psalterium tamen et chronographiam ex illa vetere Septuaginta Interpretum editione mordicus retinuit, ut testantur Beda, Isidorus, auctor Fasciculi temporum, Hugo et alii passim auctores. Sed et argumentum huius rei evidentissimum præbent tabulæ quæ quotannis in ecclesiis cathedralibus Franciæ cum cereo paschali publice proponuntur. Quare satis mirari non possum hominum nostri temporis, et eorum qui chronologias scripserunt, vanitatem ac novandi studium qui omnem Septuaginta editionis auctoritatem longissime rejiciunt, et nihil nisi quod in Hebræis codicibus hodie legatur, rectum putant, et hac præjudicatâ opinione freti, nihil in libris Græcorum edendis aut transferendis non depravant, ut ipsimet confessi sunt qui alterius Nicephori historiam ecclesiasticam et alios ejusmodi libros translatorunt. Quibus omnibus explicata hac a nobis chronologia dabitur respiciendi locus, et necum fateri cogentur hanc esse certam et vulgatam totius Græciæ Ecclesiæ computationem, quæ ad unguem ei congruit quæ in Græcorum Horologio et Cyclo Paschali ibidem descripto notatur, et quam Cedrenus, Zonaras, Nicetas sexta generalis synodus, sequuntur, et (ut uno verbo utar) omnes Græci: qui cum frequentius per annos mundi tempora computent quam per annos Christi, sine fructu ab his leguntur qui hanc chronologiam ignorant. His præmissis, superest ut totam hanc chronologiæ partem superscriptam ad editionem Græcam Septuaginta, quæ hodie typis multifariam dilata exstat, et veterem Latinam eorundem Septuaginta, quæ non exstat, sed passim ab Augustino, Hieronymo et veteribus, in eorum libris citatur, expendamus. Sciendum igitur in primis est eam per omnia tam Græcæ quam Latinæ veteri translationi convenire, excepto illo articulo de Mathusala quem Nicephorus ait natum annos 187 genuisse Lamech; nam D. August. lib. v Civit. Dei, c. 10 et 11 et Hieronymus in Quæstionibus in Genesim; Isidorus item, et Novatianus Scotus, et Beda, annos duntaxat 167 ei tribui asseverant in editione LXX Interpretum, a qua computatione Complutensis Græca editio duobus minus annis defuit, annos scilicet ei dans cen-

tum sexaginta quinque. Sed Aldina Græca editio, ex qua postea processit et Germanica, 187 annos habet, ac proinde adamussim Nicephorianæ, computationi congruit. Nam Germanica editio Græco-Latina mirum est quanta oscitantia et negligentia, ne dicam inscitia et barbarie, contaminata sit; ut quæ in Græca columna consentiat Aldinæ, in Latina, Complutensi. Si quis autem in tanta diversitate et librariorum, ut ita dicam, ludibrio percontetur quid integrius putem, placet sola Aldina hoc loco editio. Nam probabile est Græcos Patres, intellecta Augustini et Hieronymi et aliorum hac de re censura (qui omnes hunc articulum mendose apud LXX editum et ad Hebraicam lectionem emendandam arbitrati sunt), hoc loco pro 167 emendare non dubitasse 187, ut et Josephi Græca editio et Epiphani in Pœnarium præfatio (licet misere innumeris passim corruptus sit) et præsens Nicephori editio testantur. Nihil igitur hic in isto articulo apud Nicephorum emendandum esse censeo: ita enim fiet ut vitetur illa absurditas qua alioquin videretur Mathusala post diluuium mortuus, ut latius tractat D. Hieronymus in Hebraicis quæstionibus in Genesim. Sed his ita constitutis, implacabilis exoritur pugna inter summam totius illius computationis et singulos numeros; iis enim non conveniet summa annorum 2242, quam colligit Nicephorus, sed ex collectione singulorum numerorum conficietur summa annorum bis 1262. Verum ita quoque summam Nicephorianam emendandam censeo, neque novum est ut prior habeatur singulorum numerorum ratio, et ex eis summa expendatur, non ex summa singuli numeri. Sic etiam legi in manuscripta hac chronologia apud Anastasium. Bibliothecarium notavit et indicavit nobis doctissimus Pythæus, alias quoque numerorum varietates suggestit, sed eas tantum addere visum est, quæ probabilis aliqua ratione nituntur, ne ancipitem lectorem teneremus, atque iudicii moram ei ex tanta varietate injiceremus.

De diversa computatione secundum Hebræos.

Hebræi codices, qui et Latine a D. Hieronymo editi sunt et a plerisque postea recentibus, S. Pagnino ex aliis, et integro translatis, ab Adam usque ad diluuium annos numerant 1656; quam solam esse veram computationem contendunt hodie quotquot ex litteris Hebræas litteras vel summo digito attingerunt, quibus Hieronymus forte suffragetur, suscepti semel laboris et propositi quo post tot Græcos interpretes, ipse ultimus, ex Hebræo in Latinum canonicam Scripturam transferre instituerit, tenax: sed non suffragatur Augustinus (*de Civitate Dei*, lib. xv, cap. 10, 11), qui ideo editionem et translationem Græcam Septuaginta non putat vitiosam quod certam habeat varietatis suæ constantiam. Qui a Judaica et Hebraica littera stant, aiunt falsos fuisse Septuaginta duos Interpretes, quod cap. v Genes. pro centum semper legerint ducentos; et Hieronymum quoque huius sententiæ esse astruunt in Hebraicis quæstionibus in Genesim. Sed nec Latina Ecclesia nec Græca id unquam sibi persuadere po-

* Continuum dum nimio studio Septuaginta Interpretum translationis chronologiam tuetur, non videt se incaute

CAPUT II.

(Anno 2 post diluuium.)

Post diluuium anno secundo Sem, filius Noe, natus annos centum genuit Arphaxat.

(137) Arphaxat natus annos centum triginta quinque genuit Cainam.

(297) Cainam natus annos centum triginta genuit Sala.

(397) Sala natus annos centum triginta genuit Heber.

(531) Heber natus annos centum triginta quatuor genuit Phalec.

(661) Phalec natus annos centum triginta genuit Rhagau.

Diebus autem Phalec dispertita fuit terra, ideo et nomen Phalec Hebraica lingua *partitionem* significat. (Et hic ante patrem suum moritur.) Et tempore huius, illa turris substructio coepta; et ex uno antiquo sermone, variae voces deductae et diversarum linguarum sua cuique genti attributa fuit, ut sacrae litterae doceat.

(793) Rhagau, natus annos centum triginta duos genuit Seruch.

(929) Seruch natus annos centum triginta genuit Nachor.

(1002) Nachor natus annos septuaginta novem genuit Tharra.

(1072) Tharra natus annos septuaginta genuit Abraham.

Universi ab Adam usque ad Abranam anni secundum LXX sunt ter mille trecenti viginti quatuor.

CONTINUA NOTAE CHRONOLOGICAE.

Ad CAP. II. — Per omnia convenit superior computatio Graecae editioni vulgatae et Latinae Septuaginta veterum translationi qua veteres usi sunt. Sola summa annorum tam a diluivio ad Abraham quam ab Adam ad Abraham specialibus numeris non congruit, sed pari quo antea jure summas ita emendare non verebor, ut ab Adam usque ad Abraham legantur anni 3554, a diluivio vero usque ad Abraham anni 1072. In hac sane computatione tanquam omnium certissima aequiescit hodie tota Orientalis Graecorum Ecclesia, videturque ea computatio menti D. Augustini congruere, ut intelligitur ex lib. ejus de Civit. Dei, c. 10 et c. 16. Nam cum huic computationi Septuaginta Interpretum suffragetur divini Lucae evangelistae genealogia a Christo ad Adamum replicata, nefas duxit tam Graeca quam Latina Ecclesia, Hebraicam sequi numerationem ac non potius eam amplecti quae ex Evangelio auctoritatem accipit. Eant nunc novi pseudochristiani et hebraizent molestissimi qui Judaea obstinatione et nuda litterarum atque apicum auctoritate freti, adversus divinam Septuaginta Interpretum translationem, et cum translatione cunctam prophetiam et Hebraicorum mendorum emendationem quotidie blasphemant. Nos in hac Nicephoriana chronographia acquiescimus, ac ne quis desperatione aut defatigatione diligentius in omnes omnino auctores inquirendi, id nos potius contempsisse putet, quam post infinitam prope lectionem et opinionum varietatem certiorum veri fidem elegisse, septem diversas annorum ab Adam ad

A A diluivio autem usque ad Abraham anni mille octoginta duo.

CAPUT III.

Abraham agens annum septuagesimum quintum dignos fuit oraculo divino et facta ipsi promissione.

A qua usque ad iter ex Aegypto, cujus dux fuit Moyses, sunt anni quadringenti triginta quemadmodum et Apostolus testatur inquitens: Testamentum Dei, lex post annos quadringentos triginta lata, non facit irritum ut aboleat promissionem (Gal. iii). Et ipse in Exodo concordat Moyses cum ait: Habitatio autem filiorum Israel, qua habitaverunt in Aegypto et in terra Chanaan, ipsi et patres eorum, anni quadringenti triginta (Exod. xii). Hi autem per partes ita colliguntur.

Abraham natus annos centum genuit Isaac.

Isaac natus annos sexaginta genuit Jacob.

Jacob natus annos octoginta septem genuit Levi.

Levi natus annos quadraginta quinque genuit Caath.

Caath natus annos sexaginta tres genuit Amram.

Amram natus annos septuaginta genuit Moysen.

Moyses natus annos octoginta eduxit populum ex Aegypto.

Colliguntur universi a primo anno Abraham ad iter ex Aegypto anni quingenti quinque.

A diluivio vero anni mille quingenti octoginta septem.

Ab Adam vero secundum Septuaginta ter mille octingenti viginti novem. Secundum alios, ter mille sexcenti nonaginta octo

Abraham varietates in brevem canonem subdixi.

Anni ab Adam usque ad Abraham.

1. Secundum vulgatam editionem sancti Hieronymi ex Hebraeo. — 1948.

2. Secundum Judaeos, qui ad complendum quadragesimum nonum jubileum, et quingagesimum inchoandum, duos amplius annos addunt, ut ait Eusebius. — 1950.

3. Secundum editionem Hebraicam, sola illi inserta ex Lucae Evangelio Cainam generatione cum suis 130 annis, ut Marianus maluit. — 2178.

4. Secundum meram editionem Septuaginta, nec eo quam diximus modo emendatam. — 3514.

5. Secundum editionem Septuaginta, ab Origene sub obelis asterisque editam, ubi expungitur Cainam. — 3184.

6. Secundum propriam opinionem sancti Augustini viginti quidem amplius annos Mathusae cum genuit Lamech, addentis, sed Lamecho postea cum genuit Noam; sex annos detrahentis. — 5328.

7. Secundum Aldinam Septuaginta Interpretum editionem, quam Nicephorus hic confirmat esse recte emendatam et omnis Graecorum Ecclesia. — 3534.

Ad CAP. III. — Ex singulis numeris cuique personae ascriptis (qui et in editione tam Hebraica quam Septuaginta hoc loco non discrepant, recte colligitur summa quingentorum quinque annorum; sed singula annorum particulares summae singulis attributa, ex disertis Scripturae verbis non ita confirmantur, ut

EJUSDEM NOTAE HISTORICAE.

Sic vertit Hieronymus in Chronicis Eusebians.

b Alias, Caath enim natus annos 60 sed mendose.

CAPUT IV.

Post hæc præfuit populo Moyses in deserto annis quadraginta.

Jesus Nave annis viginti septem.

Seniores annis triginta tribus.

Alienigenæ, seu (ut habet Anastasius) Philistiim annis octo.

Gothoniel ex tribu Juda primus judex, annis quadraginta.

Alienigenæ (seu Philistiim) annis octodecim.

Post quos, Aod ex tribu Ephraim, annis octoginta.

Alienigenæ, annis viginti.

Débora et Barac, annis quadraginta.

Madiani annis septem.

Gedeon annis quadraginta.

Abimelech annis tribus.

Thola annis viginti tribus.

Jaer vel Jair annis viginti duobus.

A Ammonitæ annis octodecim.

Jephte annis sex.

Esebon ^a annis septem.

Ailon (*al.*, Eglon annis decem ^b).

Hunc non haberi apud LXX Interpretes; atqui hodie habetur in editione Aldina, Complutensi, etc. Sed dicimus vulgatam hodie editionem Græcam non esse illam meram editionem Septuaginta Interpretum, sed interpolatam ex aliis, juxta Theodotionis et Originis editionem, qui hunc sub obelo addidit.

Labdon (*al.*, Abdon) annis octo.

Alienigenæ ^c annis quadraginta.

Samsø annis viginti.

Heli Sacerdos annis quadraginta.

Samuel et Saul annis quadraginta.

B David regnavit annis quadraginta.

Universi ab exitu Israel ex Ægypto ad David usque et una cum hujus regni tempore, sunt anni sexcenti triginta.

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

has quas subjiciam, quibusque sum usus in Chronicis Canonibus Codici Justiniano a me adjectis. Abraham natus annos 100 genuit Isaac, ut dicitur Genes. cap. xxi. Isaac natus annos 60 genuit Jacob, ut etiam diserte dicitur Gen. c. xxv. Jacob natus annos 91 genuit Joseph; quod tametsi disertis verbis in Genesi non scribitur, tamen necessaria subductione ex iis quæ ibi diserte astruuntur colligitur hoc modo. Joseph cum Pharaoni somnium aperit, est annorum triginta, ut ibi dicitur c. xli. Idem Joseph cum per fratres patrem accersit, est annorum triginta novem; erat quippe tum annus secundus fertilitatis, et consequenter nonus ab exposito somnio, Gen. xlv. Porro eodem illo anno secundo fertilitatis, Jacob delatus in Ægyptum Pharaoni respondet se annum agere 150 Genes. c. xlvii. Subducamus igitur illos 59 annos Josephi de ætate Jacob, restabunt unus et nonaginta anni quos agebat Jacob cum genuit Joseph. Joseph vixit annos centum decem, Gen. cap. ult. Post mortem Joseph Israelitæ dura servitute oppressi sunt ab Ægyptiis per annos centum quadraginta quatuor, quod non directa sed subductitia ratione ex sacra Scriptura probatur. Exod. c. xii dicitur Israel habitasse in Ægypto, et in terra Chanaan (quod recte addunt supplendo, Septuaginta Interpretes) ann. 430. Subduc ergo ex hac summa annos 361 quos a nativitate Abraham usque ad mortem Joseph computavimus, restabunt anni 144 quibus Israelitæ Ægyptiis servivisse consequens est.

His præcognitis, summas collectiones jam ex superioribus mendis depravatas ita emendabimus: Ab Adam usque ad exitum de Ægypto anni 3839; a diluvio usque exitum de Ægypto, 1577.

Illæ autem verba Nicephori postrema. *Secundum alios* 3698, sic apud Anastasium legi judicatum est, anni 3829, ut scilicet eorum computationem intelligat qui nihil ad annos supra ascriptos Mathusalæ addunt, qui tamen etiam decem annis a Nicephoro deficient, si etiam ita emendentur: sed eorum computationem non magni facit Nicephorus.

Nunc invitatus (ut ingenue fateor) facio ut recentiorum quorundam theologorum novam et a veteribus haud scio an tentatam, dissensionem attingam; inter quos est Augustinus Steuchius, et hujus temporis doctissimus et religiosissimus quidam theologus, cujus in mentem id venire potuisse vehementer mi-

ror. Aiunt igitur omnes, qui hodie temporum rationem sese Bibliis subducere aiunt, Israelitas mansisse in Ægypto annos duntaxat 210, quos nostram Chronologiam Lutetiæ cum Codice Justiniani excusam non legisse probabile est (contempsisse enim non puto, ac quid addam amplius). Nam eos mansisse in Ægypto annos 140 ibidem uti et hoc loco scriptum. Scribunt autem atque affirmant Israelitas in Ægypto mansisse annos 430, persuasi auctoritate Genes. xvii, ubi prædicitur Abraham semen 400 annis servitutum, non ut illi citant, in Ægypto, sed *in terra non sua*, et eos qui minus tempus ascribunt, sequi commentum Rabinorum. Equidem sanctæ affirmare ausim nihil me vel tantum Rabinis credere (qui utinam idem de se affirmant), sed et iis argumentis duci quæ Eusebius, Nicephorus, Paulus ad Galatas c. iii, Moses Exod. xii, ex fide Septuaginta Interpretum protulerunt, assentientibus illis Patribus Græcis et Latinis omnibus. Sane illorum, opinio (vere dico opinionem, non sententiam) consistere non potest, quia tres tantum generationes in Ægypto fuerunt, nempe Caath qui vixit annos 135. Exod. vi; Amram, qui vixit ibidem annos 137. Genes. vi, et Moses qui 80 fuit annorum cum eduxit populum: unde constat annos 430 confici non posse, nec in re tam evidenti majorem probationem requiri: legant Bedam nobiscum sententem libro de Natura rerum.

Ad Cap. IV. — Superior computatio tota confirmatur disertis libri Judicum verbis: sive Hebræos codices et ex his conversos sequare, sive Græcos et ex his etiam conversos, exceptis duntaxat 27 illis annis, qui Josue, et 35 qui senioribus tribuuntur hoc loco a Nicephoro. Seniorum quidem gubernationi aliquod tempus longum tribuendum esse innuit Scriptura, dum ait post mortem Jesu seniores vixisse longo tempore, qui viderant omnia opera Domini magna quæ fecerat cum Israel, donec suscitavit Dominus Judices qui liberarent eos, Judic. ii; et quod cap. i ejusdem libri Judicum dicitur, tribum Juda bellum administrasse ex oraculo Dei, videntur intelligendi illi seniores tribus Judæ, ut Caleb, etc. Cæterum collectionis summa 630 annorum recte ex singulis summis collecta est.

Et hactenus quidem aut nihil aut non multum discrepat a Græcorum chronographia, Latine Ecclesiæ traditio et computatio. Sed in hac annorum

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a Hunc vocat Isidorus Abessam; Clemens vero Stomat., *Abathian*.

^b Eusebius testatur.

^c Seu Philisthim, ut in Anastasii libro

CAPUT V.

Salomon regnavit annis quadraginta.
Roboam annis septemdecim.

A Abia annis tribus.

Asa annis duodecim.

Josaphat annis viginti quinque. His temporibus fo-

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

computatione ab exitu de Ægypto usque ad Salomonis regni annum primum vehementer dissentit; sequitur enim Eusebii computationem, quam Augustinus, Orosius, Isidorus, Beda et omnes Latini Patres amplexi sunt, et plerique etiam Græci: quæ computatio Eusebiana, nostra hæc Nicephoriana, quam explicandam suscepimus, multo est brevior. In causa hæc sunt: primum, nullum tempus separatim tribuit Eusebius seniorum gubernationi; deinde Ailon cum suis decem annis in totum expunxit, quod is in Septuaginta Interpretum editione, deesset: editione, inquam, illa mera quæ in Cæsariensi bibliotheca exstabat; nam is postea additus est in vulgata editione: quæ, ut pluribus locis docet Hieronymus, non est mera Interpretum Septuaginta. Postremo annos omnes quibus Israelitæ servivisse scribuntur alienigenis, in præfato Judicum libro confundit cum sequentium judicum annis, nec separatim recenset, potioribus habens hæc de re Judæorum traditionem, quæ (ut testatur ipse) astruit illos annos contineri in sequentium judicum annis, nec debere separatim computari.

Sed credibile est Græcos Patres procedente postea tempore (quod omnia vel revelat, vel in melius commutandi occasionem offert) maluisse numerare illos annos per se ac separatim, quia periculosum sit contra diserta Scripturæ verba repugnantem illis Judaicam traditionem potius admittere, ac prætereâ Ailon expungere qui habeatur in Hebræis codicibus, et nullum tempus seniorum gubernationi tribuere; unde tamen illos 33 annos illi tribuendos præcise collegerint, iugene fateor nondum mihi liquere. Eusebium movit idem quod Judæos ut suam traditionem obtruderent, quia III lib. Reg. cap. vi in principio scriptum est his verbis: Et factum est in octogesimo et quadringentesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Ægypti, anno quarto, in mense secundo regnante rege Salomone super Israel et in Græco habetur editionis Complutensis, et ita in utrisque codicibus legit Eusebius; perperam igitur in Aldina et Germanica editione habentur anni duntaxat 460; movit, inquam, Judæos et Eusebium hæc libri Regum auctoritas; quæ si vera est, illa libri Judicum auctoritas corruet, nisi ita annos in eo sigillatim numeratos breviamus, et annos servitutis cum annis judicum confundamus. Non est meum tantam componere controversiam. Si quid tamen mihi juris esset, quod mihi non ardeat, sed totum me iudicio Ecclesiæ permitto, dicerem illum forte locum libri Regum non de priore exitu de Ægypto, sed de postremo accipi posse; nam nec psal. cxlii: *In exitu Israel de Ægypto*, de priore exitu accipitur, cum ibi dicitur Jordanem conversum fuisse retrorsum; sed pro Nicephoro et his qui majorem libri Judicum numerum sequuntur, multa etiam dici in contrarium possunt, quod ex summa quadam annorum collectione non sunt speciales numeri corrigendi aut confundendi, quia plus valent multa specialia et distincte scripta quam una et sola summa universim collecta, in qua facilius labi poterunt librarii: denique non oportet vim facere verbis, fieri autem vis videtur per illam Judaicam traditionem: præterea ut illa auctoritate lib. iii Regum pugnant, ita nos S. apostoli traditione tuebimur scribentis Act. xiii a morte Moysis usque ad Samuelem annos esse quadringentos quinquaginta, quæ verba nefarie quidam emendare conati sunt, quos indignos qui nominentur existimo. Cæterum ne quis putet ita Eusebium minorem illum numerum mordicus sequi voluisse,

ut hunc majorem omnino rejiceret, verba ejusdem ascribam, quibus videtur cuicque liberari electionem alterutrius permittere. Sic igitur in præfatione Chronicorum canonum ait interprete Hieronymo: A Moyse usque ad Salomonem et primam templi ædificationem anni sunt quadringenti septuaginta novem secundum minorem numerum tamen quem tertius Regnorum liber continet; nam juxta volumen Judicum supputantur anni sexcenti. Hæc Eusebius. Hunc ergo majorem numerum libri Judicum sequitur hoc loco Nicephorus patriarcha CP. ut et Clemens Stromateus in Stromatibus, ac denique tota Græca Ecclesia, et synodus sexta in Trullo, cum canone 3 decretorum suorum numerat annum tunc decurrentem 6199, qui numerus constare non poterit, nisi et majorem numerum editionis Septuaginta, et longiorem quoque supputationem libri Judicum sequamur. Sed et Horologium Græcorum, Venetiis impressum anno 1535, eandem prorsus rationem et supputationem sequitur cyclo Paschali ibidem annexo. Qui igitur Græcorum ecclesiasticas res, consilia, leges, basilicas, historias, cum fructu et ratione temporum legere volunt, hanc chronologiam quasi ducem sequantur necesse est. Ne quid tamen a nobis desiderari possit Eusebianam quoque illam minorem supputationem subjicimus, quam scilicet D. Augustinus, Orosius, Isidorus, Beda, Fasciculus temporum, computus ecclesiasticus, tota denique Latinorum Ecclesia in qua sumus alteri videtur prætulisse.

Secundum Eusebium.

Moses præfuit in deserto annis 40.

Josue Nave annis 7.

Othoniel annis 40.

Aod annis 80.

Debbora annis 40.

Gedeon annis 40.

Abimelech annis 40.

Thola annis 3.

Jair annis 23.

Jephte annis 67.

(Eton omittitur ab Eusebio ut ante monui.)

Eusebon annis 1.

Labdon annis 8.

Samson annis 20.

Heli annis 40.

Samuel et Saul annis 40.

David annis 40.

Salomon ante templi ædificationem annis 4.

Summa anni 480 ab origine mundi 4300.

Porro si hos sexcentos triginta annos quos colligit Nicephorus addiderimus annis 5839, quos ab Adam usque ad exitum de Ægypto collegeramus, sicut anni ab Adam usque ad initium regni Salomonis 4469.

Judæi, inter quos Eusebius et ex recentioribus nostri temporis plerique, imo et universi, præsertim Latini, totam computationem libri Judicum mire depravant suis traditionibus et violentis atque absurdis interpretationibus, ut numerat in Chronologia Parisiensi impressa 1567, in duos libros distincta. Quæ enim absurditas est a morte Josue usque ad mortem primi judicis Othonielis annos duntaxat 40 numerare, cum dicat Scriptura I et II Judicum servivisse Israeleni Domino cunctis diebus Josue et seniorum, qui longo vixerunt tempore post Josue, et noverant omnia opera Domini, donec surrexit nova generatio quæ non noverat opera Domini quæ fecerat, et quæ generatio fecit malum et servit

ruerunt prophetæ Michæas, Elias, Eliseus.
Rex Joram annis octo.
Ochozias anno uno; Gotholia mater Ochoziæ, annis septem.

Joas annis quadraginta.

Amasias annis viginti novem.

• Azarias, qui et Ozias, annis quinquaginta duobus.

His temporibus floruerunt prophetæ Osee, Amos, Isaias, Jonas, Joel.

Rex Joathan annis sedecim.

Achas annis sedecim.

Ezechias annis viginti novem.

Manasses annis quinquaginta quinque. Sub hoc, anno duodecimo, conditur Bizantium, quæ post Constantinopolis dicta est.

Amos annis duodecim.

Josias annis triginta uno, et interregnum, *ἀναρχία*^c, annis triginta secundum LXX, secundum Hebræos quinquaginta. His temporibus floruerunt prophetæ Jeremias, Sophonias et Baruch.

Rex Jachaz vel Joachaz menses tres^d.

Eliacim annos duodecim^e. Regnavit hic annos undecim et paucos menses, et ejus regni anno tertio facta est et secunda captivitas.

Jechonias^f menses tres.

Sedechias annis undecim. Hunc, oculis effossis, Nabuchodonosor captivum abduxit, et templum inflammatur post menses quinque a Nabuzarda, cum ste-

A tisset, ex quo conditum fuerat, annis quadringentis viginti quatuor^g

Apud Anastasium annis quadringentis triginta quatuor.

Universi ab initio regni Salomonis usque ad captivitatem sunt anni quadringenti quadraginta quinque.

CAPUT VI.

Post captivitatem autem Judæorum abductorum Babylona et solitudinem loci anni sequuntur septuaginta. Hi complentur anno secundo Darii regis Persarum, qui populum illum captivitate liberavit et instauravit templum Hierosolymitanum.

CAPUT VII.

B Primus rex Persarum fuit Cyrus annis triginta. Cambyses annis septem.

Darius filius Hystaspis^h annis triginta sex.

Hujus anno secundo (ut modo dictum est) renovatum fuit templum Hierosolymitanum. Restant igitur anni Darii triginta quatuor.

Xerxes Darii filius regnavit annis viginti octoⁱ.

Artabanes mensibus septem.

Artaxerxes Longimanus annis duodecim; hujus tempore aiunt accidisse ea quæ de Esther et Mardocheo leguntur.

Xerxes alter mensibus duobus.

Sogdianus mensibus septem.

A. CONTII NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

Baalno, traditaque est in manus diripientium donec suscitatus est Othoniel qui eos liberaret? Ne plura, non absque summa ratione credendum est Græcos Patres, et ex his Clementem Stromateum, et hunc Nicephorum secutos esse eam numerationem quæ ex verbis minime violatis elici potest, quam nec Eusebius in præfatione Chronicorum damnare ausus est, sed in æquilibrio cum alia breviori sustinuit.

AD CAP. V. — De superiore supputatione regnorum: hujusque regis inter omnes editiones, Græcas et Hebræicas, et hunc nostrum chronographum, optime convenit, si pauca tantum observemus: Azariam et Oziam eundem esse ex collatione libri Regnorum cum libro Paralipomenon, Joacim seu Eliacim regnasse annos xi ut dicitur IV Regum cap. xxiii in fine. Amon regnasse annis xii, ex auctoritate et mera editione Septuaginta Interpretum, ut refert Eusebius, cui in ea re fides habenda est: ut qui meram editionem ejusmodi habuerit, ut jam antea monuimus. Hebræa autem editio et vulgata Græca quæ hodie Compluti et apud Aldum et alios excusa exstat, duos tantum annos ei tribuunt. Quod de anarchia dicit Nicius Nicephorus, id tempus indicat quo contra legem et per vim a rege Ægypti mutata est et turbata series regnandi, primamque captivitatem significat, quæ facta est tempore Joachas seu Joacim filii Josiæ, cujus meminit Theodoretus in Daniele orat. 9, ubi tres captivitates fuisse docet, quod tempus cum sequenti confundi debet, non au-

tem separatim censi: alioqui nec summa collectionis universæ conveniret, nec ullus historicus aut chronographus. Si igitur hos 445 annos addamus annis ab origine usque ad Salomonem 4469, fient anni 4914 ab Adam usque ad captivitatem Judæorum Babylonicam.

AD CAP. VI. — Hoc brevissimum caput nullam habet difficultatem aut computationis varietatem, probaturque disertis Zachariæ prophetæ verbis: *Hic septuagesimus annus est*, inquit, etc. Si ergo supra collectæ summæ addas 70 annos, fient anni ab Adam usque ad reductam captivitatem 4984.

Cæterum si quis partes hujus temporis diligentius digestas per annos Chaldæorum seu Babyloniæ principum, et postea Medorum et Persarum, subtilius intelligere cupit, evolvat diligenter ea quæ doctissime in Daniele scriptis Theodoretus, ubi Josephum refutat et tres captivitates fuisse docet: primam, anno 1 Nabuchodonosoris, in qua abductus est Daniel, anno 3 Eliachim regis Juda, eamque finem sumpsisse sub Cyro Persa; secundam, anno 9 Nabuchodonosoris, quæ finita est sub Dario Hystaspis; tertiam, anno 19 Nabuchodonosoris, quæ desit sub Artaxerxe filio Xerxis: omnes autem durasse annis 70. Sed receptior opinio est quam et hic auctor sequitur, ultimam transmigrationem et desolationem finem accepisse sub Dario Hystaspis filio.

AD CAP. VII. — A captivitate reducta incipit sacra

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a Sic ex Anastasio restituimus.

^b Apud Anastasium etiam scribitur Amon, rectius quam Amos.

^c Anastasius habet, *cessatio principatus*.

^d Et paucos dies addit Theodoretus.

^e Rectius apud Anastasium legitur 11, ut IV Reg. xiii in fine. Pharao Nechao hunc ex Eliacim

vocavit Joachim, nomine mutato.

^f Qui et Joachim dictus est; sub quo secunda captivitas accidit.

^g Apud Anastasium, annis 434.

^h Hostari legit Anastasius et an. 37.

ⁱ Anastasius legit 21; Eusebius vero et Isidorus, 21.

Darius ^a annis novemdecim.

Artaxerxes Memnon Darii et Parisatidis filius annis quadraginta.

Artaxerxes, qui et Ochus, annis viginti duobus ^b.
Arses Ochi annis quatuor.

Darius Arsamis annis sex. Hoc sublato, et deleto imperio Persarum, Alexander Macedo regnavit annis sex, potitus rerum ante Darii interitum annis duodecim. Mortuus fuit Babylone annos natus triginta quinque, vel, ut alii tradiderunt, triginta sex. Rex igitur fuit annis septemdecim ^c.

Subegit Barbaricas nationes numero viginti duas, et Græciæ civitates tredecim ^d.

Mortuus (ut diximus) in Perside, florente imperio.

Universi ab Adam usque ad mortem Alexandri, anni quinquies mille centum septuaginta septem. **B**

CAPUT VIII.

Post mortem Alexandri Magni primus rex Alexandriæ in Ægypto fuit Ptolemæus Lagi filius annis quadraginta.

Ptolemæus Philadelphus annis quadraginta octo. Hoc regnante sacri libri Hebræorum in linguam Græcam traducti fuerunt, et repositi in Bibliotheca Alexandrina. Pontificatus Eleazaris.

Ptolemæus Evergeta annis viginti quinque.

Ptolemæus Philopator annis septemdecim.

Ptolemæus Epiphanes ^e annis viginti sex.

Hujus temporibus ea gesta sunt quæ de Machabæis leguntur.

Ptolemæus Philometor annis triginta quinque.

Ptolemæus minor ^f annis viginti novem.

Ptolemæus Physcon ^g annis sedecim, mensibus sex.

Ptolemæus Alexander annis decem.

Ptolemæus frater hujus annis octo.

A. CONTII NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

Scriptura numerare tempora per annos externorum principum, quos etiam hoc capite complexus est Nicephorus. Cæterum quam inter se dissentiant Græci auctores de singulorum monarcharum annis, nulli non est incertum. Sed Nicephorum probatores secutum fuisse credendum est; neque enim fere ab Eusebio et Isidoro dissentit et libris Esdræ et Nehemiæ. Summa autem annorum a reducta captivitate (quam prætermisit Nicephorus) est annorum 201, ab origine vero mundi; id est, ab ipso Adamo usque **D** ad mortem Alexandri Magni, annorum 5185.

AD CAP. VIII. — Superiores computationes, quot annis quisque successorum Alexandri in Ægypto regnaverit, Eusebio, Isidoro, et cæteris chronographis mire consentiunt; sed collectio totius summæ non convenit. Quot autem anni intersint inter mortem Alexandri et Christi nativitatem sequenti capite adnotabimus esse 323, quotque ab Adam ad Christum Dominum Deum nostrum.

AD CAP. IX. — In summis totius collectionis et

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a *Nothus* addit Anastasius.

^b Apud Eusebium, Isidorum et Anastasium, hujus libelli interpretem, 26.

^c 18 legit Anastasius.

^d Anastasius 3.

^e *Illustris* vertit Anastasius.

^f *Junior* vertit idem.

A Ptolemæus, cognomento Dionysius ^b annis triginta.

Cleopatra Ptolemæi filia annis viginti duobus.

Hujus anno tertio primus occupavit regnum Romæ

C. Julius Cæsar, a quo omnes deinceps imperatores Romani Cæsares appellati fuerunt.

Illic regnavit annis quatuor, mensibus septem.

Post Julium regnavit Romæ Cæsar Augustus Octavianus annis quinquaginta sex, mensibus sex.

Ab hoc deinceps Antiocheni annos suos numerant.

Hic anno imperii sui decimo quinto, sublata Cleopatra, evertit regnum Ptolemæorum, qui illud in Ægypto tenuerant annis ducentis nonaginta septem.

Summa a morte Alexandri usque ad Christum natum anni ducenti viginti tres, Augusti quadraginta duo.

CAPUT IX.

Colliguntur itaque universi ab Adam usque ad initium imperii Augusti, secundum exquisitos temporum descriptores, anni quinquies mille quadringenti quinquaginta septem ¹. Quippe Augustus, ut est dictum, imperium tenuit annis quinquaginta sex, mensibus sex. Anno autem quadragesimo secundo ipsius natus fuit secundum carnem ex sancta et Deipara virgine Maria Dominus noster Jesus Christus. Deus æternus, in oppido Judææ Bethlehem ante diem VIII Kalendar. Januarii, qui est Chæac i vicesimus nonus, idemque Decembris vicesimus **C** quintus.

Cyrenæus ^k, tum a senatu missus, censum egit patrimoniorum et incolarum. Fiunt igitur universi ab Adam ad Domini nostri Jesu Christi in carne administrationem, id est *ἑσάβητον οὐκονομίαν*, exquisitissima ratione, anni quinquies mille quingenti.

superiori capite mendum est. Sunt igitur a morte Alexandri usque natum Christum, id est quadragessimum secundum Augusti annum, anni 323; ab Adam vero usque ad Christum anni 5508, si omnes speciales et universas summas prius expositas et a nobis restitutas in unam collegerimus. Alter Nicephorus lib. i Ecclesiast. Histor. c. 10 et c. ult. ait anno mundi 5505 natum fuisse Christum; Cedrenus vero, anno mundi 5506; alter tribus, alter vero duobus tantum annis ab hac nostra deficientes. Sed hæc quam collegimus exactissima est et usu a Græca Ecclesia recepta, ut ostendit canon tertius synodi in Trullo, sextæ universalis, et Horologium Græcorum Venetiis impressum anno Christi 1555, quem annum in magno Cyclo Paschali ibi subjecto facit annum mundi 7044; a quibus si 1536 ademeris, annos scilicet Christi, restabunt anni 5508, anni scilicet mundi usque ad Christum natum ¹. Sed et nunc vertentem annum Christi 1571 facit annos mundi 7079, et ejus tempora et festa mobilia præcipua hic tradit. Græca

^g Hunc et *Soterem* vocat Eusebius.

^h *Ptolemæus, qui et Dionysius*, legit Anastasius.

ⁱ Legendum octo.

^j Is est quartus mensis Ægyptiorum, incipiens a v Kal. Decembris, ut docet Beda, de Natura rerum, cap. 11.

^k *Cyrenus* legit Anastasius.

CAPUT X.

Post Augustum tertius imperator fuit Romanorum Tiberius, anni viginti tres. Hujus imperii anno quinto decimo inchoavit salutiferam et evangelicam doctrinam Dominus noster Jesus Christus.

Anno autem (eiusdem) decimo octavo passus fuit Hierosolymis pro nobis passionem salutarem ante octavam diem Calendarum Aprilis, Phenomenoth 29, id est Martii 25^a.

Sunt igitur ab Adam usque ad salutarem passionem et resurrectionem Domini et Dei Salvatoris nostri Jesu Christi anni quinquies mille quingenti triginta tres.

CAPUT XI

Julius igitur Cæsar, ut dictum est, profert regno occupato Romæ an. quatuor, mens. septem. Huic successit Octavianus, cujus anni sunt quinquaginta sex, menses sex. [Tertius imperator regnavit Tiberius, privignus Octavii, annis viginti tribus^b.]

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

enim addere visum est, addita interpretatione Latina, quia paucis Latinorum et nostratum ea res videtur cognita. Έτους ζοβ', Ινδικτιώνος ιβ', ήλιου κύκλος κ' γ', φεγγαριου κύκλοι ια'. Η πάραμοθή των Χριστού γεννηών, ήμέρα κυριακή προσέφγια, ήμέρα υς' τὸ τριώδιον αρχεται Φεβρουαρίω δ' η' αποκριά Φεβρουαρίω η' υμικόν Πάσχα Απριλίω, ιβ' Χριστιανών Πάσχα, Απριλίου ε' κυριακή των αγίων πάντων Ιουνίου ι' η' νηστεία των αγίων αποστόλων, ήμέρα ιε'. Id est: Αηνη (Inundi) VII LXXIX (id est septies millesimo septuagesimo nono, — anno Incarnationis Christi 1571), indictione XIV solis XXIII (nostri Latini computant duntaxat XII). Phengarii (id est lunæ) cycli XI. Vigilia (sive expectatio) Christi natalium die Dominica; Creophagia (seu tempus edendarum carnium) dies XVI; Apocrea (seu dies abstinencia a carnibus) XVII Februarii; Triodion incipit Februario, die quarta; legate Pascha, Aprilis XII die, Christianorum Pascha, Aprilis XV; die Dominica sanctorum omnium, Junii X die; Jejanium sanctorum apostolorum dies XVII.

Quod autem ad indictionem, eadem est cum Latina traditione. Sed solis cycli et phangarii (*), id est lunæ, seu aurei numeri et decemnovennalis numerus cum Latino computo ecclesiastico non conveniunt, computat enim cycli solaris ann. 12, lunaris vero 14. Si quis autem rationem inveniendi cycli utriusque, tam lunaris quam solaris, ex Græcorum traditione scire cupit, videat quæ hac de re notat Balsamon ad can. 78 Carthaginiensem.

Vigilia Christi natalium, die Dominica. Scientiam est igitur Græcos atque etiam Latinam Ecclesiam annum incipere a vigilia Natalis Domini, si modo Nicolao de Cusa seu Cusano credimus, qui ab Ecclesiæ computatione separat vulgarem Italicam, quæ gentilium Romanorum morem a Kalendis Januariis annum inchoandi abjicere non potuit: cum ergo illa prima sit totius hujus anni Dominica, facillimum erit, hęc initio posito, cæteras totius anni ferias ordinare. Non enim litteris ut Latini suas Dominicas et ferias per totum annum distinctas habent.

* τριώδιον vulgari sermone Græco hodie dicitur, quæ olim τριώδιον

A Post Tiberium Caius annis tribus, mens. decem^c.

Claudius ann. tredecim, mens. uno. Sublatus veneno.

Nero ann. tredecim, mens. octo fugit^d, seque ipsum vivus interfecit. Hoc Nerone persecutionem primo commovente, Petrus et Paulus Romæ martyres facti sunt. Et Jacobus frater Domini, quem vocabant omnes Justum, a Judæis Hierosolymis lapidibus est obrutus^e.

Otho menses tres, seipsum occidit.

Vitellius menses octo.

Vespasianus annis novem, mens. undecim, diebus viginti duobus, decessit in hortis Sallustianis. Hujus imperii anno secundo capta est urbs Hierosolyma a filio ipsius Tito, ann. post Christi assumptionem triginta quinque^f.

Titus ann. duobus, mensibus duobus, necatus in palatio.

Domitianus ann. quindecim, menses quinque. Hoc

B. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

Creophagia dies XVI. Creophagia vocant illud intervallum quod est a Natali Domini usque ad feriam secundam post Dominicam in Sexagesima, quia usque ad eam duntaxat diem carnibus vescuntur Græci Christiani,

Apocrea. Sic vocant Dominicam in Sexagesima, quia tunc incipiunt abstinere a carnibus. Nam incidit ea Dominica in 18 Februarii.

Triodion. Sic appellant primam sedem Dominicarum et festorum mobilium totius anni, quæ semper incipit a Dominica præcedente Dominicam Septuagesimæ, quam vocant Dominicam Pharisæi et Telonei seu Publicani.

Legate Pascha (παρχα). Sic scribendum esse Hebraicum verbum ait Nazianzenus in Panegyrico de Pascha, sed vulgo obtinuisse ut quasi a passione deduceretur, Pascha pronuntietur. Sed ad differentiam Judaici et Christiani Paschalis diversè scribitur et pronuntiat hoc verbum.

Dominica sanctorum omnium, Junio X die 10. Ea est Dominica Trinitatis apud Latinos, quæ festa omnia mobilia antiqua claudit, et ideo post festa Christi multiplicia celebrant Græci festum Omnium Sanctorum.

Jejunium SS. apostolorum dies 17. Puto illos dies seriales et profestos intelligi qui sunt inter festum Omnium Sanctorum et festum sanctorum Apostolorum, quod celebrant Græci, ut ex eorum Menologio claret, die 30 id est, ultima Junii. Verum de his hactenus. Nunc ad Nicephorum redeamus.

AD CAP. X. — Tiberio tribuit annos 23, ut Eusebius et Ausonius sed quis alius illo versu tritisimo:

Et ter septenis geminos Nero Claudius addit.

Tertullianus adversus Judæos dat ei annos 22, menses 7; sed Tacitus in fine lib. v, et Sextus Aurelius Victor, non quidem impressus sed manuscriptus; ei 23 annos tribuunt: quibus lubenter assentimur. Summa annorum mundi usque ad resurrectionem ex superioribus colligenda est annorum 5540.

Ab CAP. XI. — Annis, mensibus et diebus

persecutionem commovente Joanni apostolo Pathmus insula ad incolendum assignatur. Qui post mortem Domitiani inde reversus Ephesum, ibi mansit usque ad imperium Trajani.

Nerva annum unum, menses quatuor.

Trajanus annis novemdecim, menses sex. Hujus tempore deifer a Ignatius Romæ fit martyr objectus bestiis.

Adrianus annis viginti uno. Decessit ad Baias aqua inter cutem effusa. Hic, Hierosolymis deletis, urbi instauratæ Æliæ nomen indidit.

Titus Antonius, cognomento Pius, cum filiis Aurel. Vero et Lucio annis viginti duobus, mens. tribus.

Marcus Aurelius filius hujus annis novemdecim, mensibus duobus. Hujus tempore Justinus philosophus martyr factus. Antonius Verus annis duodecim b.

Commodus annis tredecim.

Ælius Pertinax menses sex. Cæsus in palatio.

Severus annis octodecim. Hujus imperii tempore, Leonides, Origenis *κακοφρόνης* c pater, martyr factus est. Et floruit Hippolytus Rom. historicus et Gregorius *θαυματουργός*, Thaumaturgus, id est, mirabilium effector, et Clemens Alexandrinus.

Antonius Severi filius annis septem. Cæsus inter Carras et Edessam.

Macrinus annum unum. Cæsus (ab exercitu).

Antonius Gabalus annis quatuor. Cæsus Romæ.

Alexander Mameæ filius, annis tredecim. Cæsus apud Moguntiacum.

Maximinus annis tribus. Cæsus ad Aquileiam.

Gordianus annis sex. Suspendio vitam finiit in Africa.

A. CONTII NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

inter se dissentiunt auctores Latini et Græci, profani et Christiani. Qua in dissensione sedanda, aut rectore via eligenda, nihil potius reor quam una cum imperatorum annis consules quoque et eorum catalogum a Cassiodoro et aliis compositum conjungere, quod et nos in nostra chronologia quam diligentissime potuimus sumus exsecuti: ad quam lectorem curiosum remittam lubens. De Tiberii annis 23 convenit inter omnes, et ita apud Sex. Aurelium Victorem manuscriptum, quo optimo utor, scriptum est, non, ut in impressis libris, 24. Itaque quoties auctores in testimonium adduco, sciant lectores me his potissimum uti quos habeo cum optimis et multis manuscriptis collatos. Nam in libris impressis nihil fere sanum reperio in temporum et annorum notis, et hoc mendo mendosiores semper sunt Græci quam Latini, propter Græcarum notarum similitudinem et subtilitatem. Vers. Auson.

Et ter septentis geminos Nero Claudius addit.

Gaio imperatori tribuit Nicephorus annos 3, mens.

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

a Sic vertit Anastasius: *κακοφρόνης*

b Legendum *κακοφρόνης*

Philippus annis septem. Cæsus in hortis Tiberianis.

Decius annum unum, menses tres. Perit in foro.

Hujus tempore fit martyr Antiochiæ sanctus Babylas et alii per diversas provincias, et septem pueri Ephesi.

Gallus et Volusianus anno uno, mensibus quatuor d.

Valerianus et Galienus annis duodecim. Valerianus cæsus in Perside, Galenus Mediolani.

Claudius anno uno. mens. novem. Mortuus Sirmii.

Aurelianus ann. quinque, menses sex. Cæsus in Novo Castello e.

Tacitus menses sex. Cæsus in Ponto. Quo tempore sanctus Charito confessionem exhibuit.

Probus annis sex, menses quatuor. Cæsus Sirmii.

Carus una cum filiis Carino et Numeriano ann. duobus. Carus quidem mortuus in Mesopotamia; Carinus autem mortuus in Thraciæ oppido Nemeria f.

Diocletianus et Maximianus ann. viginti. Hujus tempore martyr fit S. Petrus Alexandriæ episcopus et alii multi per totam provinciam g.

Constantinus Magnus annis triginta uno.

Anno imperii hujus vicesimo coacta fuit synodus sancta prima trecentorum decem et octo Patrum Nicææ in Bithynia, anno post Christum in carne natum 318, post venerabilem autem passionem et gloriosam resurrectionem, 385 h.

C Fiunt igitur universi ab Adam usque ad mortem Constantini Magni anni quinquies mille octingenti triginta sex.

A. CONTII NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

10; sed Aurelius Victor Eusebius, Harmenopolus in Chronologia imperatorum manuscripta annos 4 ei dant integros. Notus est versiculus Ausonio imputatus:

Tertia fugit hiems crassantia tempora Gai.

Claudio hic dantur anni 13, mensis unus, sed ab Eusebio (manuscriptum semper intelligo, nam misere et depravatissime est impressus) dantur anni 13, menses 7, dies 28; ab Harmenopulo anni 13, menses 8, dies 9. Neroni quoque hic dantur anni 13, mens. 8; ab Eusebio vero anni 13, mens. 7, dies 28 (non ut in impresso habetur, anni 14, mens. 8, dies 28, quo decipiuntur omnes). Sed Aurel. Victor Claudio rotunde annos 14 tribuit, Neroni 13. Verum Ausonii versiculus (quod genus probationis in hac re est efficacissimum, quia extra mendii suspicionem est positum) utrique rotunde tribuit ann. 14:

Claudius hebdomadam duplicem trahit et Nero diras.

Galba etiam hic per erratum potius librarii quam

CAPUT XII.

Moritur autem Constantinus cum regnasset, ut aiunt, annos triginta unum, natus annos sexaginta quinque, relictis filiis tribus, Constante, Constantino et Constantio, quorum Constans veteris Romæ, Constantinus novæ, Constantius Antiochiæ regnum tenuit. Confecit consulatus duos ^a.

Sed filii post Constantinum regnarunt annis viginti quatuor.

Julianus an. duobus. Interfectus in Perside.

Jovianus menses novem.

Valentinianus Magnus et Valens frater annis decem, mensibus novem. Valentis imperio factus martyr fuit S. Doroth. objectus in venatione feris ab Arianis.

Gratianus et Valentinianus Minor ^b, Valentiniani B filii et cum his.

Theodosius Magnus annis sedecim consul. tertium. Secundo anno imperii hujus coacta fuit secunda synodus Constantinopoli, centum quinquaginta sanctorum Patrum.

Arcadius et Honorius filii ipsius anni tredecim, mens. tribus.

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

Nicephori omissus est, qui imperavit menses 7, Otho 3, Vitellius octo; quæ sic perstringit Ausonius :

Galba senex, Otho lascive et famose Vitelli,
Tertia vos Latio regnantes nescit æstas
Interitus dignos vita properante probrosa.

Idem et rotunde decem annos attribuit Vespasiano, ut et Sext. Aurelius Victor :

Implet fatalem decedem sibi Vespasianus.
Ostensus terris Titus est brevitate bienni.

Quibus addo deficientem versum de Domitiano :

Lustra tria hinc perimunt et justa piacula fratrem :

Sed annis 15, addit, Nicephorus (post Eusebium) mens. 51. Sequentium anni conveniunt fere cum Eusebiana chronologia manuscripta, quod de genere mortis cujusque imperatoris breviter aspergit nec probare nec refutare cordi est. Nihil hoc ad chronologiam quam tantum exsequimur. Quidam, inter quos est Harmenopulus, insererunt Pompeianum seu Papienum et Balbinum cum tribus annis, ut et Æmilianum inter Gallum et Florianum, et postea Sillianum et Quintilium et Florianum, sed eorum anni vel superioribus vel sequentibus tribuuntur. Quod ait hic auctor Decium in foro periisse, sic accipio in foro Flamini, cum Eusebio. Quod ad Diocletianum attinet, cui anni 20 tribuuntur, ea communior est sententia Eusebii et aliorum, tamen si Victor annos 25 ei tribuat. Inter Diocletianum quoque et Constantium Eusebius inserit Galerium, eique duos alios annos separatim tribuit; quem quidam hic, vel Nicephori vel librarii errore, omissum querunt; sed nihil hic lacunæ agnosco, quia Cassiodorus in descriptione consulum ait annos Constantii et Galerii attribui Constantino Constantii filio et 20 tantum annorum consules ascribit. Ait anno 20 Constantini congregatam fuisse primam universalem synodum Nicænam, sed in manuscripto Anastasii scriptum est id evenisse anno 10,

A Theodosius Minor annis quadraginta duobus mens. sex. Sub hoc celebrata fuit synodus tertia Ephesi Patrum sanctorum ducentorum, et altera insidiatoria ^c, cui præfuit impius Dioscorus.

Martianus et Valentinianus ann. viginti quinque, sub quo Chalcedone quarta sancta synodus celebrata fuit sanctorum Patrum sexcentorum triginta.

Leo magnus annis sedecim.

Leo parvus cum patre annum unum moritur.

Zeno an. septemdecim cum tyranno Basilisco annis duobus.

Anastasius annis viginti septem, mens. quatuor.

Justinus Thrax an. novem, mens. tribus.

Justinianus Magnus annis triginta octo, dies septem. Sub quo sancta Constantinopolitana synodus (quinta) celebratur.

Justinus, Justiniani fratris filius, ann. duodecim, mens. undecim, dieb. viginti.

Septimo anno hujus imperii completus fuit cycclus unus sancti Paschatos annorum quingentorum triginta duorum, ex quo crucifixus fuerat Dominus noster Jesus Christus, indictione 6, anno a condito mundo sexies millesimo sexagesimo quinto

ut et in Chronologia Harmenopuli. Sed in Græca inscriptione seu titulo ejusdem synodi notatur celebratam fuisse Paulino et Juliano consulibus, qui videtur esse annus 15 Constantini. Ibidem computatur annus ab Alexandro 636. Sunt autem ab Alexandro usque ad annum 42 Augusti, quando natus est Christi, anni 323, quos si a 636 subtraxeris, restabunt anni 313, qui sunt anni Christi quibus ea synodus celebrata est. At Nicephorus hoc loco computat annos 318, ut et synopsis Græca conciliorum, qui erat annus mundi 5826: sic enim legendum in Græco ε, ω, x, ς, et consequenter anno a Christi resurrectione 2885, ut hic recte collectum est. Si legamus hic anno 10 Constantini factam synodum Nicænam, et fuisse tum annum Christi 318, recte conveniet summa collectio ab Adam ad mortem Constantini, ut sit annorum 5836.

Quia autem quo imperii Constantini anno Nicæna synodus coacta sit dissentiant auctores, causa requirenda est. Nam Nicephorus hoc loco anno 20 factam, ut est in impressis in Germania, aut 10, ut est in manuscripto exemplari Anastasii. Eusebius vero lib. iv de Vita Constantini, cap. 47, anno 20: factam ait, quando vicennalia ejus acta fuerunt: idem tamen in Chronicis a Hieronymo translatis anno 13 ejusdem celebratam notat. Cassiodorus 18, atque alii alio. Causam igitur hanc esse arbitror quod varie annos imperii Constantini numerant plerique: quidam a depositione purpuræ per Diocletianum, nihil temporis ascribentes Constantio aut Galerio aut Maxentio, quidam post mortem Constantii, quidam post omnes collegas imperii devictos. Itaque ob tantam incertitudinem in ipso synodi titulo quoto an imperii ejus acta sit non est inscriptum, sed quibus consulibus et quo a morte Alexandri anno, qua computatione, tum utebantur universa Græcia et Ægyptus.

Ad CAP. XII. — Quæ de annis Constantini et filiorum ejus scribit, ea cum Eusebio, etc., conveniunt, ut et ea quæ de Juliano et Joviano. Sed in

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a Decem legit Anastasius recte. Nam ex Fastis agnosimus Constantium decem consulatus inisse.

^b Junior legit Anastasius, recte.

^c Anastasius vocat *latrocinalem* recte, nam in Græco est *ληστυκική*.

CAPUT XIII.

Tiberius annis quinque.

Mauricius ^a annis viginti, mens. quatuor, cæsus.
Phocas ^b annis octo, cæsus.

Heraclius annis uno et triginta una cum filio. Imperii hujus anno tertio Persa Chosroes plurima loca occupavit imperii Romani. Hierosolymam diripuit, et inflammavit venerabilia loca, et magnam multitudinem captivam abduxit, cum patriarcha Zacharia et pretiosis lignis ^c, in Persidem. Anno duodecimo ipsius Chosroes Persa occisus, et revocata captivitas, et vivifica crux sua in loca, cum instaurata essent, reposita fuit. Tum deinde Saraceni omnia vastare cœperunt anno mundi sexies millesimo centesimo vicesimo sexto [al., vicesimo nono¹, indictione septima.

Constantinus. filius hujus, an. viginti octo ^d. Hic

A. CONTI NOTÆ

Valentiniano et sequentibus est dissensio. Hic enim Valentiniano et Valenti anno 10, mens. 9, dantur; apud Hieronymum vero, qui supplevit hac parte Eusebium, anni 14.

Gratianus et Valentinianus et Theodos. ann. 16. Prosper Gratiano cum Valentiniano fratre dat annos 5 et Theodosio postea annos 11, quæ computatio in idem recidit.

Arcad. et Honor. an. 13. Prosper habet an. 32, sed postea, ubi Nicephorus dat Theodosio minori annos 42, dat ipse Prosper duntaxat 27; ita quatuor annis Prosper superat Nicephorum. Sane Sigebertus annos 13 tribuit, ut et Nicephorus, et Honorio ejus fratrueli post ejus mortem tribuit annos 14, et postea eidem Theodosio soli annos tres, et postea eidem Theodosio cum Valentiniano ann. 24: qui omnes anni collecti faciunt annos 54, quæ summa cum Nicephoro consentit.

Martianus et Valentinianus annis 25. Sigebertus Martiano annos 6, et Valentiniano cum eo annos 5 tribuit, et Leoni annos 16 post mortem Martiani: post mortem vero Valentiniani Maximo et Avito annos 2 et ejus successoris Majoriano annos 4: deinde ejus successoris Severo annos similiter 4; ejus item successoris Anthemii similiter an. 4; deinde Olybrio mens. 7, Lucerio et Nepoli, et Orestis, Augustulo et Odoacri, sibi invicem succedentibus, annos reliquos attribuit usque ad completum annum 16 imperii Leonis. Itaque existimo hic subesse mendum apud Nicephorum et pro 25 legendum 5 vel 8; nam Harmenopolus eis duntaxat annos 7 tribuit, ut et Beda.

Zeno an. 17. Sigebertus, ex Chronico Idacii episcopi, annos 19 tribuit, sed postea Anastasio tantum 25 cum ei det Nicephorus 27 annos; itaque res eodem recidit. Idem Sigebertus annos 10 rotunde tribuit Justino Seniori, Nicephorus vero et Harmenopolus annos 9, mens. 3.

Justinianus an. 28, dies 7. Revera autem imperavit an. 28, menses 8. Idcirco Harmenopolus et Beda et plerique alii ei rotunde tribuunt annos 39.

Sub quo sancti. Constant. synodus celebratur. Id ad

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a Deest apud Anastasium.

^b Tyrannum Græci vocant, ut Zonaras, etc.

^c Τυλιανὸν ἕλαιον.

^d Hic vocatur Constantinus Pogonatus.

^e Sic Anastasius; Germanica editio habet obessum.

^f Hic vocatur Justinianus Minor, filius Constan-

A occisus fuit in Sicilia, cujus tempore magna pars imperii a Saracenis vastata fuit.

Constans, nepos Heraclii, annis septemdecim. Cujus tempore Byzantium a Saracenis devastatum ^e fuit. Et sexta synodus tertio decimo anno ipsius celebrata Constantinopoli. Hic fortiter se gessit adversus Saracenos, represso impetu illorum et valde ipsis perterrefactis.

Justinus ^f, filius hujus annis decem.

Leoprius ^g annis tribus.

Tiberius, qui et Absimerus, annis octo ^h.

Justinianus M annis undecim.

Philippicus, qui et Bardanes, annis duobus.

Anastasius, qui et Arthemius, annis duobus.

Theodosius anno uno ⁱ.

Leo Isaurus ^j annis viginti quinque, mensibus tribus, diebus quatuordecim.

(Constantinus fil. ejus annis triginta quatuor,

CHRONOLOGICÆ.

annum ejus 24 quidam referunt, ut Sigebert. et alii.

Septimo ann. hujus imperii completus fuit cyclus unus sancti Paschalis annorum 532, ex quo crucifixus fuerat Dominus Jesus Christus, Indicis. 6. Maxima est hac in re Latinorum et Græcorum dissensio. Sigebertus ait anno quinto imperii Justiniani impletum fuisse hunc cyclum ^k, quem vocat magnum annum a Christi nativitate annorum 533; ab hoc etiam anno Dionysium abbatem orsum esse cyclum suum cyclorum quinque decemvennalium.

^l Et quia secundus, inquit, annus operis concordare debet in ratione computi primo anno nativitatis Christi, debet tricesimus quintus annus cycli Dionysii concordare in ratione computi anno 35 nativitatis Christi, scilicet ut luna 14 Aprilis occurrat ix Kalend. April. in quinta feria, Passio Christi octavo Kal. Aprilis in sexta feria, resurrectio vi Kalend. Aprilis in Dominica die. Sed quia non ita occurrit, sed luna 14 Aprilis occurrit anno xii Kal. Aprilis in prima feria, Dominica vero dies Paschæ in v Kalend. Aprilis ideo improbat, quia repugnat evangelicæ veritati. Hæc Sigebertus. Beda quoque de Natura rerum ita scribit: « Sub Justiniano Dionysius Paschales scribit cyclos, incipiens ab anno Domini Incarnationis 532, qui est annus Diocletiani 248, post consulatum Lampadii et Orestis, quo anno. Codex Justinianus orbi est promulgatus. Victor quoque Capuanus episcopus librum de Pascha scribens Victorii arguit errores. » Hæc Beda. Sed omnia hujusmodi adversus Dionysium objecta coincident, si, ut hic legit Nicephorus, illos annos 532 illosque Dionysii circulos non a Christi incarnatione, sed passione computemus. Et ex Horologio Græcorum, cui ascriptus est Paschalis cyclus, constat Græcos absque ullo errore diei Paschalis locum ad hoc usque tempus felicissime numerasse. Sed diligentior hujus rei tractatio non est hujus instituti proprium, atque majoris temporis desiderat laborem.

^k Quidam vero anno 5, alii anno 6, a Justiniani ad eum fecisse notant, inquit Sigebertus.

lini, Rhinotmetus dictus.

^g Hunc Sigonius Leonem vocat.

^h Emendandum annis 6.

ⁱ Sic Paulus Diaconus, sed Zonaras dat ei biennium.

^j Iconomachus dictus.

mens. duobus, diebus viginti quinque, I Leo Chazares A annis quinque.)

Constantinus filius ejus cum matre sua Irene annis decem, mensibus duobus, diebus duobus. Horum anno octavo celebrata fuit Nicææ secunda synodus sanctorum Patrum, eccl. trecentorum quinquaginta.

Constantinus (solus) ann. sex, mens. novem, dieb. octo.

Irene mater ipsius annis quinque, mensibus duobus, diebus duodecim.

Nicephorus annis octo, novem, cæsus in Bulgaria.

Stauratius, filius hujus, mens. duobus.

Michael, gener ipsius, anno uno, mensibus novem, diebus undecim.

Leo Armenes, annis septem, mensibus quinque, B diebus quindecim, cæsus in palatio in templo sanctissimæ Deiparæ.

Michael alter annis octo, mensibus novem, diebus novem.

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

AD CAP. XIII. — Quia totum hoc ultimum caput misere depravatum, mutilum et mendosum est, eorum etiam testimonio qui primi in vulgus edidere, paulo diligentius hæc pars ex aliis auctoribus retractanda est.

Tiberius ann. 5. Sigebertus manuscriptus annos 6; Hugonis Chronica manuscripta, annos 7; Harmenopolus vero in manuscripta imperatorum Notitia annos 4 ei tribuit. Idem Justino ejus decessori tribuit annos 15, cui hic Nicephorus tantum 12, et Zonaras 13. Sed hanc rem ita conciliat Nicephorus Callistus in finel. lib. xvii Eccl. Hist., ut Justinus quidem solus annis 12, mensibus 10 cum dimidio, cum Tiberio vero, quem sibi successorem vivum assumpsit et collegam, annis 3 uno minus mense. De hujus quoque Tiberii annis totam quæ subest perplexitatem idem auctor ita definit lib. xviii Eccl. Hist., Tiberium solum imperasse annis 4, cum Justino autem decessore annis 5. Sic Paulus Diaconus ei tribuit annos 7; Evagrius 4, lib. v, cap. 21; Zonaras annos 3, mens 10, dies 8; Cedrenus 4. Hic in monumentis publicis phœnicæis litteris inscribitur TIBERII CONSTANTINUS.

Mauricius ann. 20, mega. 4. Hic in publicis instrumentis scribebatur Maurilius, qui et Tiberius, et 20 annos regnavit, Zonara auctore et Chronologia Harmenop. scripta manu, et Niceph. Hist. Eccl. lib. xviii. Sigebertus et Hugo 21 annos ei dant; Cedrenus vero, annos 20, mens 3, dies 2.

Phocas ann. 8. Sic Nicephorus Callistus lib. xviii Eccl. Hist., cap. ult., et Zonaras, Cedrenus, Sigebertus et alii.

Heraclius an. 31 una cum filio. Sigebertus an. 30, Paulus Diaconus ann. 31, ut et Nicephorus et Zonaras et Harmenop. Notitia manuscripta.

Constantius filius hujus an. 28. Mirum in modum hoc loco depravata creduntur Nicephoriana, sic ergo aliunde supplenda sunt: Heraclio turpissima ob incesti pœnam morte extincto succedit Constantius, ejus filius, imperans ann. 15, quem veneno extinguit noverca eademque consobrina *εὐδωκῆ*, et pro eo imperat cum filio, Heracliona, vix annum integrum, Zonara teste; at Hugo utrisque tribuit biennium. Paulus Diaconus lib. xviii in fin. Constantino Mauricii filio menses 4, Martine et Heraclonæ annum 1; quem sequitur Sigebertus, et Cedrenus Constantino

Theophilus hujus filius, annis duodecim, mensibus tribus, diebus decem.

Theodora, una cum filio Michaele, annis quatuordecim, mens. uno, diebus viginti quinque.

Hæc amplius adduntur ab Anastasio.

Michael solus annis undecim, mens. uno, diebus novem, occisus est in palatio S. Mamantis.

GENEALOGIA VALENTINIANI MAGNI.

Valentinianus gignit Gratianum et Valentinianum imperatores, et Gallam, uxorem Theodosii Magni. Theodosius Major genuit Arcadium et Honorium imperatores, et Placidiam, uxorem Constantii. De Arcadio nati sunt Theodosius Minor, et Pulcheria quæ fuit uxor Martiani imperatoris. De prædicto Constantio et Placidia natus est Valentinianus tertius. Mater Theodosii Junioris illa fuit Eudoxia quæ Joan. Chrysostomum exsolvavit. Uxor autem ipsius Theodosii Eudocia dicta est.

menses 4, Martine et Heraclonæ menses duntaxat 6 tribuit, omnibus non integrum annum. Senatus, ejectionis Martine et Heraclona, cui et nasus abscissus est, Constantem, Constantini veneno sublato filium, Heraclii nepotem, imperio præficit, cui præfuit ann. 27 secundum Zonaram, Paulum Diaconum et Cedrenum. His ita digestis animadvertere cœpi non adeo depravata hic esse Nicephoriana, imo nullo modo esse depravata, si modo hunc Constantium, quem facit Nicephorus imperasse ann. 28, intelligamus eundem esse qui et Constans ab aliis appellatur, nam et hunc Constantem fuisse quoque appellatum Constantium scribit Sigebertus; in eo tantum mendum erit quod quem nepotem dicere debuit, filium appellavit: quo mendo sublato, consentiet Nicephorus cum Notitia Harmenopuli manuscripta, quæ, prætermisso Constantii, Martine et Heraclonæ vix integro anno, unum amplius anno Constantino huic, id est Constanti, tribuit, nempe annos 28. Hunc autem esse Constantium quem plerique Constantem vocant, id etiam maximum argumentum est quod in Sicilia occisum hunc scribit Nicephorus hoc loco, quod Constanti huic convenire ex Zonara discere licet, et ex Paulo Diacono lib. xix, qui huic tribuit duntaxat anno 27, cum scilicet Martine et ejus privigno filioque jam tribuisset annum unum.

Constans nepos Heraclii, anno 17. Hic videtur emendandum *Constantinus*. Certum est enim hic agi de Constantino Pogonato, Constantis filio, orthodoxo, sub quo facta est synodus vi, anno ejus 15, ut hic adnotatur. Et Zonaras totidem annos 17 ei tribuit, ut et Diaconus, qui ann. ejus 12 factam synodum ejusmodi ait, ceteri autem et Græci, anno 15.

Justinus filius hujus ann. 10. Et hic emendandum videtur, *Justinianus*. Is autem intelligendus qui Rhinotmetus, a præcisio postea naso dictus est.

Tiberius, qui et Absimerus, ann. 8. 7 duntaxat ei tribuunt Cedrenus, Diaconus, Hugo, Zonaras et Sigebertus, sicque hoc loco emendandum videtur.

Justinianus secundo ann. 11. 6 duntaxat annos ei ascribit Hugo. Sigebertus vero 7, Cedrenus 6, ut et Græcus Theophanes, Harmenopolus vero 7; ergo perperam hic legitur 11, et emendandum est 6. Anno hujus iterati imperii secundo scribit Theophanes, Græcus auctor, ut citatur a compileribus postremæ editionis Conciliorum, factos fuisse cano-

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

• Anastas., 20.

CAPUT XIV.

Colliguntur anni hoc modo, ut sequitur.

Ab Adam usque ad diluvium anni bis mille ducenti quadraginta duo.

A diluvio usque ad turrim Nembroth anni quingenti viginti quinque.

A turri usque ad διχοτομήματα, dimidiationes Abraham, anni quadringenti viginti quinque.

A dimidiationibus usque ad finem Abraham anni septuaginta sex.

Universi anni ter mille ducenti sexaginta octo.

Ab Abraham usque ad egressionem Israelitarum anni quadringenti triginta.

Ab egressione usque ad ædificationem templi Domini anni septingenti quinquaginta septem.

A. CONTI NOTÆ CHRONOLOGICÆ.

nes sextæ synodi generalis in Trullo. Sane illius synodi præfatio ad Justinianum hunc Constantini Pogonati filium manifeste innuit sub eo factam esse eam synodum, annum quoque quo ea facta est appellat ea synodus canone annum a mundo condito 6199, indictione quarta; quem annum ita colligo: anno Justini Junioris 7 impletus fuit cyclus Paschalis 532 a passione Christi: erat ergo annus Christi 565; additis quippe ann. 33 quibus vixerat ante passionem, et consequenter ann. mundi 6073: his addo reliquos 5 Justinian., Tiberii 5, Mauricii 20, Phœcæ 8, Heraclii 31, Constanti, Martini, Heracleonæ, Constanti Pogonati 17, hujus Justiniani primi imperii ann. 10, Leonii 3, Absimeri 7, sunt, ann. 6205; sex scil. amplius quam oporteret; sed Justino forte 4, Tiberio 3, et sequentibus aliquot anni videntur detrahendi.

Philippicus, qui et Bardanes, ann. 11. Legendum 2, secundum Diaconum, Sigebertum, Harmenopulum, etc. Hugo ei ascribit ann. et mens. 6.

Leo Isaurus. Hic et Conon Syrigena et Iconomachus nuncupatus est; ei dantur hic anni 25, ab Harmenopulo vero 24, mens. 8, d. 25; a Diacono ann. 24, mens. 2, d. 22, rectius quam alii omnes.

Constantinus filius ejus ann. 34, mens. 11, d. 25. Hic Copronymus dictus est, fuitque catulus Leone patre crudelior, et iconomachus nequissimus, cui tribuit Harmenopulus ann. 34, mens. 3. Copronymus ideo dictus, quod dum baptizatur a patriarcha Germano, caccans in sancto lavacro, magnum dedit præsagium quod futurus esset Ecclesiæ Dei in scandalum. Sigebertus ei tribuit ann. 33, Zonaras 34, mens. 3, Diaconus ann. 53, mens. 2, d. 26.

Leo Chazazes ann. 5. Hic erat filius Constantini Copronymi ex femina Chazaza.

Constantinus filius ejus cum matre Irene ann. 10, m. 2, d. 2. Ann. 10 præcise edidit Sigebertus, item Harmenopulus.

Horum anno secundo celebrata fuit Nicææ secunda synodus. Item Cedrenus et Paulus Diaconus. Sigebertus ait hanc synodum anno septimo illorum inchoatam. In ejus synodi Græco titulo notatur factum esse anno mundi 6296, indictione 2. In Diegesi vero conciliorum, Lutetiæ edita, anno mundi 6293, Christi 794. Nam quod in editione Nomocanonis Hermeti legitur in ejus titulo facta anno mundi 6696, mendosum est et emendandum 6296.

Constantinus solus ann. 6... et Irene mater ipsius ann. 5, etc. Hæc indubitata sunt.

Nicephorus ann. 8, m. 6. Cedrenus huic et filio Stauratio ascribit annos 9. Hic auxilio eunuchorum ad imperium est proventus, ut alii sæpe apud Romanos et Græcos et perosque barbaros. Longum esset numerare quot mala publicis imperiorum rebus ab

A Ab ædificatione templi usque ad captivitatem, anni quadringenti viginti quinque.

Universi anni quater mille octingenti octoginta.

A captivitate usque ad Alexandrum, anni trecenti decem et octo.

Ab Alexandro usque ad Christum, anni trecenti tres.

Universi anni quinquies mille quingenti.

A Christo usque ad Constantinum Magnum, anni trecenti decem et octo.

A Constantino usque ad Theophilum, indictione quinta anni quingenti triginta.

Universi anni sexies mille trecenti quinquaginta.

B eunuchis acciderint. Summum et maximum illud fuit quod invidia unius Ætiii eunuchi pacte tam inter Carolum Magnum et Irenam Constantinopolitanam imperatricem nuptiæ sint disturbatæ, ac proinde utriusque imperii Occidentis et Orientis reconciliatio et consolidatio. Scitum est illud Chrysaorii quod recitat Cedrenus cuidam ex principibus insusuratum: Εὐμὲν ἔχεις εὐνοῦχον φόνευσον εἰ δ' οὐχ ἔχεις, ἀγόρασον καὶ φόνευσον. Hunc Nicephorum Seleucenum vocat Harmenopulus, et addit ὁ ἀπὸ τυνικῶν ὁ συμπαθὴς, sed legendum ὁ ἀπὸ γενικῶν. Id est, generalis seu ex generali logotheta ad imperium evectus.

Michael gener ipsius. Is, cognomento Ranchales, γαμβρὸς Nicephori annum unum imperat secundum Harmenopulum, vel duos secundum Sigebertum et Diaconum; ann. 1, mens. 9, d. 11, secundum hunc Nicephorum. Quod de Leone Armenio et secundo Michaelæ subditur congruit cæteris auctoribus. Secundi Michaelis legatos ait Sigebertus inter cætera innumera Ludovico imperatori et Francorum regi detulisse libros Dionysii Areopagite de Hierarchia, et petente Ludovico de Græco in Latinum fuisse translato et Parisiis in ipso sacri martyris festo cum gaudio susceptos, secuto repente miraculo sanationis novemdecim ægrotorum. Anno hujus Michaelis 8, quem facit a Christo 829, et a mundo condito 4788, scribit impletum esse novum magnum annum ab initio mundi, qui est annorum 532, quod etiam ratio divisionis ostendit.

Theophilus, hujus filius, ann. 12, mens. 11. Idem scribit Zonaras, idem et Cedrenus; sed ei annos quindecim tribuit Sigebertus.

Theodora una cum filio Michaelæ anno 14, m. 1. Sigebertus ait Michaelæ et Theodoram imperasse annis 14, et postea Michaelæ solum ann. 15. Fit summa annorum 24. Nicephorus vero ei cum matre ann. 14, et soli 11 tribuit. Fit summa annorum 25. Consentit cum Nicephoro Cedrenus. In hoc igitur Michaelæ desinit Nicephorus, quem eo tempore vixisse conjicere licet. Sane narrat Cedrenus hunc ad Michaelæ Balbum, Theophili patrem, epistolam pro sacrarum imaginum instauratione scripsisse. Huic Michaeli successit Basilius Macedo, regnans ann. 19, secundum Harmenopulum et Cedrenum et Zonaram, qui anno præterea uno cum Michaelæ eum imperasse scribunt. Sigebertus ei 17 ann. ascribit. Hic constituerat leges et jura Romana repurgare, sed quod instituerat, et filius ejus Leo imperator, cognomento Philosophus, præstitit, et libros sexaginta Basilicorum, et multas præterea Novellas orbi promulgavit.

AD CAP. XIV. — Supervacuum reor plura de hac summa collectione (Græci συντοκίων χρονικὸν vocant) disserere aut commentari, cum nihil in ea collectione fere veri aut superioribus specialibus computationi-

lus cohærentis, aut consentanei habeatur. Possem et alia hujusmodi farinæ multa superaddere synoptica chronica et inter Græcorum, Suidæ. Sed quid erit pretii, cum et Suidas æque sit depravatus, et ex Nicephoro ad verbum videatur exscripsisse usque ad Michaelem, sequentia vero vel ex se vel aliis recentioribus addidisse; unde quæso annum conditæ turris Nembroth discere potuerunt, qui profecto ex canonicis libris elici non potest, nec Hebraicis, nec Græcis aut Latinis. Cætera etiam sunt aliter collecta quam superius colligi debere demonstratum sit.

Sic ergo colligere cœpinus prima, et addere debemus extrema.

Ab Adam usque ad Christi nativitatem anni 5508.

A Christi Domini nativitate usque ad salutiferam ejus passionem, resurrectionem et in cælum ascensum, anni 33.

A Christi ascensu usque ad septimum Justinii Junioris annum anni 532, id est unus magnus Paschalis cyclus.

A septimo Justinii anno usque ad decimum tertium Theophili imperatoris annum, quo fuit indictio quinta, quam nominat Nicephorus, quia Celrenus ait eum imperium cœpisse initio indictionis octavæ, sunt anni universi 273; universi a Christo nato anni 828 ^a

Ergo universi a condito mundo usque ad ultimum annum Theophili anni 6336. Perperam igitur hic colligitur in Nicephori depravata scriptura summa annorum 6350.

EJUSDEM NOTÆ HISTORICÆ.

^a Sigbertus, 843.

PARS SECUNDA.

CAPUT XV.

AUGUSTÆ.

Theodora et Helene, uxores Constantii, patris Constantini Magni. Fausta, uxor Constantini Magni. Eusebia, Constantii. Helena, Magni Constantini filia, uxor Juliani τοῦ πρῶτου, prævaricatoris. Karita (sen Karito), Joviniani, Severa et Justa [al., Justina], uxores Valentianii Magni. Dominica, Valentis. Galla et Placilla, Theodosii Magni. Eudoxia, Arcadii. Eudoxia, Theodosii Junioris. Pulcheria, Martiani. Verina, Leonis Magni. Ariadne, Zenonis. Eadem Ariadne, Anastasii. Euphemia, Justinii primi. Theodora Justiniani Magni. Sophia, Justinii. Anastasia, Tiberii. Constantina, Mauriti. Leontia, Phocæ. Flavia Eudocia, et Martina, Heraclii. Heracleone, Constantini. Justiniani, Leontii, Absimari, Philippici, Theodosii, Justiniani, Arthemii. Maria, Leonis primi Isauri. Irene Chazara, Constantini. Maria Eudocia ^a, Irene, Athenea, Leonis secundi; qui Chazares. Maria et Theodore, Constantini. Thebano [al., Theophanio], Staucatii. Procopia, Michaelis. Theodosia, Leonis. Thecla et Euphrosyne, Michaelis. Theodora, Theophili. Eudocia Michaelii, Eudocia Basilii ^b.

CAPUT XVI.

Reges decem tribuum Israel in Samaria, a temporibus Roboam filii Salomonis usque ad traductionem in Assyrios tribuum decem sub Ezechia rege Judææ.

1 Jeroboam, servus Salomonis, ungitur ab Achia propheta, quod dominus ipsius Salomon decli-

B nasset ad alienigenas uxores et externas ceremonias illarum.

2 Nabath filius ipsius, annis duobus.

3 Basa (hic delevit domum Hieroboam) annis viginti quatuor.

4 Hela, filius illius, sub quo Jæu propheta, annis duobus.

5 Zamri, servus ejus, qui illum interfecit, mensibus septem.

6 Amri, annis duodecim

7 Achab, filius ejus, sub quo Elias propheta clausit cælum, et interfecit sacerdotes Baal, annis viginti duobus.

8 Ochosias, filius hujus, annis duobus.

9 Joram, frater ejus, quem occidit Jæu secundum verbum Domini; subque hoc propheta fuit Eliseus, annis duodecim.

10 Jæu: unctus a discipulo Elisei ad exitium domus Achab, secundum prophetiam Eliæ, annis viginti octo.

11 Joachaz, quem afflixit vastans regnum ipsius Azael, rex Syriæ, annis septemdecim.

12 Joas, sub quo Eliseus propheta victoriam de Syris prædixit et miracula edidit, annis sedecim.

13 Jeroboam, sub quo Jonas propheta, annis quatuordecim.

14 Zacharias, in quo completa fuit prophetia Elisei; promiserat enim Deus per hunc Jæu duraturos ab ipso reges Israeliticos in quartam progeniem; hujus sunt mens. sex.

15 Sellum, interfector Zachariæ, mens. unum.

A. CONTI NOTÆ HISTORICÆ.

^a Videtur legendum, ex aliis locis quæ contuli, quæ et Eudocia.

^b Ad suprascriptum Augustarum catalogum, quanta potuimus fide a nobis emaculatum, nihil adnotandum arbitratus sum, hanc otiosis curam lubenter transmittens. Possunt autem ex Cedreno, Zonara

et aliis, tam horum quam sequentium imperatorum conjuges addisci. Ex Suetonio vero Spartiano, Capitolino, Lampridio, etc., superiorum Augustorum conjuges, ut Livia Augusti, Plotina Trajani, Sabina Adriani, Faustina D. Pii, et alia Faustina D. Marci

16. Manahem, ann. decem.

17 Phaceas, filius Manathemi, ann. duobus.

18 Phacea, filius Romelia, ann. viginti; sub quo fuerunt Isaias et Naum prophetae.

19 Osce, filius Eliae, interfector Phaceae, annis novem. Hujus tempore Salamanasser, Assyriorum rex, cepit totam Samariam, et regem ipsius et totum Israel, exceptis duabus Juda tribubus et Benjamin, cum esset rex Hierosolymis Ezechias. Introduxit autem in terram illam Chutaeos, ut vocantur, collocavitque in Samaria et urbibus a se vastatis atque captis. Hi suis diis serviebant, et ideo Deus iratus immisit eis leones, a quibus illi devorabantur.

Hac re et causa cognita, rex Assyriorum misit Israelitas ad eos cum sacerdotibus qui ipsos docerent legem et venerationem Dei aeterni. Admiserunt autem tantummodo scripta Moysis; et colentes Deum aeternum, non reliquerunt idola.

Horum posterii sunt Samaritae in hodiernum diem, solum Pentateuchos conservantes, et fugientes consuetudinem Judaeorum.

Pontifices in Israel.

1 Aaron, ab Abrahamo septimus, reliquit filios duos, Eleazar et Ithamar

2 Eleazar, sub quo decessit Moyses, et est divisa terrae possessio per Josuam, et tabernaculum testimonii fixum in deserto.

3 Phinees, Eleazari filius, cum omnibus senioribus populum judicans Abiu, Bechi, Ozi.

4 Heli, ex Ithamar.

5 Achitoph, sub quo Samuel.

6 Abiathar, cum Davide.

7 Zadoc, ex domo Eleazari.

8 Achimas, Azariae filius filii Amariae.

9 Azarias, ob ardentem affectionem amoris orga Deum, qui est scilicet *ζῆλος θεῶν*, interfectus.

10 Azaria, qui prohibuit Oziam ingressu in loca sacra.

11 Urias fidelis Isaiae

12 Sommas, pravus et libidinosus, tempore Ezechiae regis.

13 Eliazim, Sellum filius.

14 Chelcias, sub Josia rege optimo.

15 Sareas tempore eo quo Judaei captivi abducti sunt Babylona a Nabuchodonosore.

16 Jossedech, quem Ezechiel Sadue nominat. Hic fuit Babylone inter captivos.

17 Jesus, filius ejus; qui rediit in patriam, et templum instauravit cum Zorobabel.

18 Joachim, Jesu filius.

19 Eliasib, filius Joacim.

20 Jodae, Eliasibi filius, sub quo Nehemias instauravit Hierosolymam et muros refecit.

21 Jonas.

22 Jaddo, tempore Alexandri regis Macedonum.

23 Onias.

24 Simon, Dei amans.

25 Eleazar, frater Simonis sub quo translatae fue-

runr sacrae Scripturae, tempore Ptolemaei regis.

26 Manasse.

27 Onias, Simonis filius.

28 Simon, Oniae filius, cujus meminit Jesus, Sirach filius, in Sapientia sua.

29 Simonis filii tres: Onias, Jason, Meneas. Hi adversati sibi mutuo, sese everterunt. Horumque temporibus illa facinora designavit Antiochus, sublato Menelao.

30. Alcimus alienigena, constitutus Menelai loco ab Antiocho.

31 Judas Machabaeus, et Jonathas, et Simon cum fratribus.

32 Joannes, qui et Hyrcanus, Simonis filius.

33 Aristobulus, Hyrcani filius, qui post Alexandram matrem necatam, diadema sibi imposuit.

34 Joannes, qui et Jannaeus et Alexander.

35 Hyrcanus, quem Aristobulus frater ejus ex-pulit: Pompeius vero imperator confugientem ad se Hyrcanum restituit. Quo tempore subjecti fuerunt Romanorum ditioni Judaei. Ac Aristobulus quidem victus Romam mittitur a Pompeio; Hyrcanus autem capitur a Parthis; Antigonus vero filius Aristobuli et ipse interficitur.

36 Ananelus alienigena, quem constituit Herodes.

37 Aristobulus, Hyrcani filius, gener Ananelli, sublatus ab Herode.

38 Ananelus, iterum ab Herode constitutus.

39 Simon, Boeth filius, socer Herodis.

40 Matthias, Theophili filius.

41 Joazar, filius socrus Herodis, sub quo natus est Christus.

42 Eleazar.

43 Jesus, Osiae filius.

44 Joazar.

45 Ananus, sub quo Christi manifesta doctrina et miracula sunt inchoata. Hunc Ananum Graecus praeses Rom. dignitate et munere privavit, constituto illius loco Ismaelo.

46 Eleazar, Anani filius.

47 Simon.

48 Caiphas et Joseph, gener Anani. Ananus autem magistratus erat pontificum sub praeidibus Romanis a quibus et munus illius principatus conferebatur. Caiphas igitur pontifex fuit anno eo in quem incidit passio Christi. Hunc removit Vitellius, praetor Romanus.

49 Jonathas, Anani filius

50 Theophilus, frater ejus.

51 Simon.

52 Jonathas, Anani filius iterum.

53 Matthias.

54 Aclionaeus, qui et Josephus.

55 Ananias, quem victum Quadratus misit Romam.

56 Ismaelus.

57 Josephus, constitutus a Nerone.

58 Ananias, qui sustulit Jacobum fratrem Domini, cui Paulus dixit: *Percutiet te Deus, parvo acan-*

Hunc Agrippa secundus removit. In Hierosolymorum A
autem obsidione a civibus occiditur.

59 Jesus Damnæi filius.

60 Jesus, Gamalieli filius.

61 Matthias, sub quo inchoatur bellum adversus
Romanos.

62 Phinees, qui productus fuit a Romanis, in
quorum manus devenerat, populantibus Hierosoly-
mam. Cujus tempore Titus urbem cepit, et incendit
templum.

NICEPHORI, *nemina patriarcharum Hierosolymæ post
Christi Jesu in celos ascensionem.*

1 Jacobus, frater Domini, anni viginti sex.

2 *Simeon* Cleophae fratris ipsius filius et martyr
annis viginti tribus.

3 Justus, annis sex.

4 Zacharias, annis quatuor.

5 Thobias, annis quatuor.

6 Benjamin, annis duobus.

7 Joannes, annis duobus.

8 *Matthæus*, annis duobus. (.)

9 Philippus, anno uno.

10 Seneca, annis quatuor.

11 Justus, annis quatuor.

12 Levi, annis quatuor.

15 Ephraim, annis duobus.

14 Joseph, annis duobus.

15 Judas, annis duobus.

16 Marcus, annis octo.

17 Cassianus, annis octo.

18 Publius, annis quinque.

19 Maximus, annis quatuor. (.)

20 Julianus, annis duobus.

21 Gaianus, annis tribus.

22 Symmachus, annis duobus.

23 Caius, annis tribus.

24 Julianus, annis quatuor.

25 Elias, annis duobus.

26 Capito, annis quatuor.

27 Maximus, annis quatuor.

28 Antonius, annis quinque.

29 Valens, annis tribus.

30 Dolichianus, annis duobus. (.)

31 Narcissus, annis quatuor.

52 Dius, annis octo.

33 Germanion, annis quatuor.

34 Gordias, annis quinque.

35 Narcissus iterum martyr decem.

36 Alexander martyr, annis quindecim.

37 Mazabenes, annis viginti quatuor.

38 Hymneus, annis viginti tribus.

39 Zabdas, annis decem.

40 Hermon, annis novem.

Hactenus imperatores alieni a Christiana religione,
et Christiani afflicti fuerunt.

NICEPHORI, *postquam Christiani fuerunt impetratores,
episcoporum Hierosolymæ nomina.*

41 Macarius, qui in synodo fuit annis viginti .
B

42 Maximus, annis sex.

43 Cyrillus, expulsus ab Arianis. Loca hujus consti-
tuuntur tres; Arsenius^b, Heraclius et Hilarius. Et rur-
sum revocatus tempore Gratiani, in secunda synodo,
inventus fuit Constantinopoli, annis sexaginta duobus.

44 Joannes, annis sedecim.

45 Paulinus, annis viginti.

46 Juvenalis, qui fuit in duabus synodis, Ephesi et
Chalcedone, annis triginta octo.

47 Theod. ^c expulsus a Marciano, et rursum Ju-
venalis an...

48 Anastasius, annis octodecim.

49 Martyrius, annis octo.

50 Salustius, cujus tempore separavit se episcopus
Romæ propter ^d edictum Zenonis de conjunctione,
C annis octo.

51 Elias ^e expulsus ab Anastasio imperatore, an-
nis...

52 Joannes, annis undecim.

53 Petrus tempore Justiniani imperatoris annis
viginti.

54 Macarius expulsus, annis duobus.

55 Eustochius, anno una.

56 Macarius iterum annis quatuor.

57 Joannes, annis.

58 Amos, annis octo.

59 Isaacius, annis octo.

60 Zacharias ante urbem captus annis viginti qua-
tuor ^f.

A. CONTI NOTÆ HISTORICÆ.

^a Quia sæpe vocatus ab Acacii Cæsariensis sy-
nodo, non comparisset; provocavit vero ad majus
tribunal et ejus provocationi suffragatus est Constans
imperator (Nicetas in *Thesouro*, lib. v, cap. 15).

^b Erennius legit Nicetas in *Thesouro*, lib. v,
cap. 21.

^c Existimo hunc esse Theodulum de Bethleem,
quem sedis apostolicæ legati in locum Polychronii
episcopi, certas quidem ob causas, sed ob simoniacas
ordinationes maxime, damnati, quasi vicarium epi-
scopum dimiserunt. Polychronius vero sedi suæ

toriam damnationis Polychronii illius Conciliorum
tomo I.

^d Scriptum illud, ab instituenda concordia Græcis
Henoticon dictum, Acacius episcopus CP. hæreticus
ex animi sui sententia condiderat. Data vero pecunia
corruptis missis a Felice pontifice maximo legatos ita
ut, contra mandata sua, ei communicarent; qua de
re illis adempta est a Felice sua dignitas, et litteris
ad eum scriptis damnatus Acacius, qui vicissim Fel-
icis nomen ex albo sustulit (Cedr. ad Zonar. *Ann.*,
tom. III, in *Vita Basilisci imp.*).

61 Modestus, anno uno^a.

62 Sophronius, annis b...

ORESTUS avunculus Hequem caliphæ c.

NICEPHORI EXPOSITIO NOMINUM

Episcoporum Romanorum post Christum et Apostolos.

- 1 Petrus Apostolus, annis duobus.
 - 2 Linus, annis duodecim.
 - 3 Anacletus, annis duobus.
 - 4 Clemens, annis novem.
 - 5 Evarestus, annis novem.
 - 6 Alexander, annis duodecim.
 - 7 Xystus, annis novem.
 - 8 Telephorus martyr, annis decem.
 - 9 Hyginus, annis quatuor.
 - 10 Pius, annis quindecim.
 - 11 Anicetus, annis duobus.
 - 12 Sotericus, annis novem.
 - 13 Eleuthericus, annis quindecim.
 - 14 Victor, qui in synodo quæ fuit celebrata in Palestina, die Paschatos, annis duodecim.
 - 15 Zephyrinus, annis novemdecim.
 - 16 Callistus, annis octo.
 - 17 Urbanus, annis septem.
 - 18 Pontianus, annis tribus.
 - 19 Anteros, mense uno.
 - 20 Flavius, martyr sub Decio, annis quindecim.
 - 21 Cornelius, qui removit Novatum, eversorem poenitentia, annis tribus.
 - 22 Lucianus, annis duobus.
 - 23 Stephanus, annis novem.
 - 24 Xystus, annis duobus.
 - 25 Dionysius, annis octo.
 - 26 Felix, confessor sub Valeriano, annis quinque.
 - 27 Eutychianus, mens. octo.
 - 28 Caius, annis quindecim.
 - 29 Marcellinus, annis duobus.
- Hactenus imperatores alieni fuere a religione Christiana, et infesti hanc colentibus. Sub Christianis autem imperatoribus Romani episcopi fuere.
- 30 Eusebius, anno uno.
 - 31 Miltiades, annis quatuor.
 - 32 Silvester, cujus tempore Nicæna synodus celebratur, annis viginti octo.
 - 33 Marcus, annis duodecim.
 - 34 Julius, annis quindecim.
 - 35 Liberius, exterminatus a Constantio Ariano, annis sex.

A. CONTI NOTÆ HISTORICÆ.

^a Hic urbe dejectus a Cosdroe Persa, imperatoris Mauricii genero, in socii ultionem; ecclesias, datis ab Heraclio imp. sumptibus necessariis, reformavit (Id. ubi supra, lib. 1, cap. 1).

^b Hic locum veteris et a Vespasiano directi templi Salomonis cum indicasset, Omar, filius Carab, tertius a Mahomete erroris et regni successor, illud restituit ex integro, et quale regum Latinorum temporibus Hierosolymis visebatur (Id. ubi supra, lib. 1, cap. 2, et lib. viii, cap. 3).

^c Qui ne, ut Christianus et Christiana matre progenitus, male audiret apud suos, per Ramulensem

- A 36 Felix, anno uno.
- 37 Siricius, annis quindecim.
- 38 Anastasius, annis tribus.
- 39 Innocentius, annis quindecim.
- 40 Zosimus, annis octo.
- 41 Bonifacius, annis quatuor.
- 42 Cælestinus, sub quo Ephesina synodus, annis viginti uno.
- 43 Xystus, annis octo.
- 44 Leon, sub quo Chalcedonia synodus, annis viginti uno.
- 45 Hilarion, annis sex.
- 46 Simplicius, cujus sunt epistolæ scriptæ ad Antiochenos, contra Marcium Nestorianum, annis quatuordecim.
- B 47 Felix, qui separavit se, ob edictum Zenonis de conjunctione.
- 48 Gelasius, annis quinque.
- 49 Anastasius, annis duobus.
- 50 Symmachus et cum hoc Laurentius, annis quatuordecim.
- 51 Hormisdas, qui Justiniani temporibus Chalcedoniam synodum in sacros codices retulit, annis decem.
- 52 Joannes, annis tribus.
- 53 Agapetus, ann. uno.
- 54 Silverius, annis duobus.
- 55 Vigilus, annis quinque.
- 56 Pelagius, annis octo.
- 57 Joannes, annis quinque.
- C 58 Benedictus, annis quatuor (..)
- 59 Pelagius alter, annis decem.
- 60 Gregorius, annis tredecim.
- 61 Subinianus, ann. uno.
- 62 Bonifacius mens. octo.
- 63 Bonifacius alter, annis septem.

NICEPHORI CATALOGUS EPISCOPORUM

Byzantii post Christum et apostolos.

- 1 Andreas apostolus præco Byzantii fuit Evangelii. Exstruxit ædem, in qua precibus piis imploraretur Deus ultra regionem Argypoli: et ordinavit episcopum urbis illius Stachyn, cujus meminit Apostolus in Epistola scripta ad Romanos.
- 2 Stachys, annis sedecim.
- D 3 Onesimus, annis quatuordecim.
- 4 Polycarpus, annis octodecim.
- 5 Plutarchus, annis sedecim.

præsidentem, Hiarot nomine, Ecclesiam Dominicæ Resurrectionis, a Maximo patriarcha, tempore Constantini, ædificatam, funditus dejecit. Fædus cum Romano imperatore Constantinopoli initum dissolvit idem caliphæ Hequem; ejus vero successor Daher illud renovavit. Scribit tamen Guillelmus Tyriensis Nicephorum patriarcham Hierosolymitanum sumptibus a Constantino Monomacho imp. ministratis ecclesiam Dominicæ resurrectionis restituisse, A. D. 1048, annis 51 ante urbis liberationem, et 37 postquam diruta fuerat ecclesia. (Guill. Tyr. ubi supra, lib. 1, passim).

- 6 Sedecion, annis novem.
- 7 Diogenes, annis quindecim
- 8 Eleutherius, annis septem.
- 9 Felix, annis quinque.
- 10 Polycarpus, annis septemdecim.
- 11 Athenodorus, annis quatuor. Hic exstruxit alteram ædem in tophetha, cui nomen Olea, ibique conventus habebat ecclesiasticos.
- 12 Euzoius, annis sedecim.
- 13 Laurentius, annis undecim, mens. sex.
- 14 Alypius, annis tredecim, mens. sex.
- 15 Pertinax, vir consularis senatus Romani, an. novemdecim, mens. decem, diebus quinque. Hic aliam ædem exstruxit in loco maritimo, cui nomen Ficus; eam appellavit Irenen.
- 16 Olympianus, annis undecim.
- 17 Marcus, annis tredecim.
- 18 Cyriacus, annis sedecim.
- 19 Castinus, annis septem. Hic Byzantii, in loco cui nomen Petrium, ædem ad preces exstruxit, sanctæ Euphemie titulo, quæ nunc Martyr facta fuit.
- 20 Titus, annis triginta quinque, mens. sex.
- 21 Domitius, frater Probi imper., annis viginti quatuor; mens. sex.
- 22 Probus, filius hujus Domitii, annis duodecim. Hi omnes fuerunt episcopi Byzantii, antequam declararetur imp. Constantinus Magnus Byzantii, propter bellum contra Licinium, ob Metrophanem episcopum.
- 23 Metrophanes, filius Domitii paulo ante nominati, et frater Probi episcopi, et filius fratris Probi imperatoris, annis decem. Cum ob decrepitam ætatem in synodo Nicæna considerare non posset, ejus vicem Alexander presbyter supplevit: Nicetas, Thesauri lib. 5, cap. 6.
- 24 Alexander vixit an. nonaginta octo, et episcopus fuit an. sexaginta tribus.
- 25 Paulus confessor, an. tribus, ejectus a Constantio.
- 26 Eusebius, Arianus declaratus qui prius fuerat Berythi, deinde Nicomediae, annis duodecim.
- 27 Macedonius, presbyter Ecclesie Constantinopolis, oppugnator sancti Spiritus, an. duodecim. Vide Nicetam in Thesaurio, lib. 5, cap. 6.
- 28 Eudoxius Arianus, qui prius fuerat Germanicæ, deinde Antiochiæ, annis decem.
- 29 Demophilus Arianus, qui prius fuerat Berrhoæ in Thracia, annis undecim, mensibus quinque.
- 30 Evagrius, manibus impositis factus ab Eustathio Antiochiæ, et statim exterminatus a Valente.
- 31 Crescinius Nectarius presbyter Antiochiæ, annis
- A** Chrysostomus, annis quinque et mensibus sex.
- 34 Joanne exterminato, Arsacius presbyter, frater Nectarii, annis duobus.
- 35 Atticus, presbyter Constantinopolita, annis viginti.
- 36 Sisinnius, presbyter ejusdem Ecclesie, an. duobus.
- 37 Nestorius, denegator hominis Christi, cum Deum negaret esse, presbyter Antiochiæ, annis tribus mensibus duobus. Hoc Oasin in exsilium acto,
- 38 Maxmianus, presb. Constantinopolitanus an. duobus; mens. quinque.
- 39 Proclus, a Sisinnio factus episcopus Cyzici: ubi non receptus, cum alterum legissent Cyziceni, privatis studiis operam dedit. Mortuo autem Maximiano, solium est sortitus principis urbis. Hic ab imperatore Theodosio minore impetravit ut liceret Pityunte Constantinopolim transferre reliquias Joannis Chrysostomi, annis duodecim, mensibus tribus.
- B** 40 Flavianus, presbyter Constantinopolitanus, anno uno, mensibus decem. Hoc dejecto a Dioscoro in illa insidiosa synodo Ephesi,
- 41 Sufficitur Anatolius presbyter, et a responsis Dioscori, annis octo, mensibus octo.
- 42 Gennadius presbyter Constantinopolitanus, ann. tredecim, mensibus duobus.
- 43 Acacius presbyter, curator alendis orbis, hæreticus, annis septemdecim, mensibus novem; damnatus a Felice P. M. ob conscriptum ab illo Henoticum, tempore Zenonis imp.
- C** 44 Phrabitas, presbyter S. Theclæ Sycis, M. 3. D. 17.
- 45 Euphemius presbyter Constantinopolitanus et curator pauperibus alendis in nova urbe, annis sex et mensibus sex. Hoc expulso ab imperatore Anastasio,
- 46 Macedonius, presbyter Constantinopolitanus et vasorum custos an. sex.
- 47 Timotheus, presbyter Constantinopolitanus et custos vasorum, an. sex.
- 48 Joannes, Cappadox presbyter, et syncellus illius, anno uno, mensibus decem.
- 49 Epiphanius, presbyter Constantinopolitanus sub Justiniano, annis sedecim, mensibus tribus.
- D** 50 Anthimus Trapezunti episcopus, mens decem. Hoc remoto, congregata synodo adversus Severum,
- 51 Menas presbyter et præfectus hospitio Sampsonum, annis sedecim, mensibus sex.
- 52 Eutychius, presbyter et monachus, in monasterio Amasie, annis duodecim, mensibus duobus. Hoc

54 Euty chius, iterum sub Justiniano restitutus, A confecit annis quatuor, mensibus sex.

55 Joannes diaconus Constantinopolitanus, Jejenator; temporibus Tiberti annis tredecim, mensibus quinque.

56 Cyriacus presbyter Ecclesie ejusdem et œconomus; annis undecim.

57 Thomas, diaconus Ecclesie ejusdem et sacellaris, annis tribus, mensibus quinque.

58 Sergius, diaconus Ecclesie ejusdem, annis octo, mensibus septem, diebus viginti uno.

59 Pyrrhus, presbyter ejusdem Ecclesie, monachus et monasteriorum magister, et præcipuus Chrysostoli. Orta autem seditione contra ipsam, successit annis duobus, mensibus novem, diebus duobus.

60 Paulus, presbyter ejusdem Ecclesie et œconomus, annis duobus, diebus viginti sex. Pyrrhus restitutus mensibus quatuor, diebus viginti tribus.

61 Petrus, curator accipiendis hospitibus in eadem Ecclesia, annis duodecim, mensibus septem.

62 Thomas, diaconus ejusdem Ecclesie et chartarum custos, annis duobus, mensibus septem.

63 Joannes, presbyter et custos vasorum magis Ecclesie, annis quinque, mensibus novem.

64 Constantinus, diaconus Ecclesie ejusdem, custos vasorum et œconomus, anno uno, mensibus undecim, diebus septem.

65 Theodorus, presbyter ejusdem Ecclesie, syncellus et custos vasorum, annis duobus, mensibus tribus.

66 Georgius, presbyter syncellus, et vasorum custos, annis tribus, mensibus tribus. Theodorus restitutus, anno uno, mensibus decem.

67 Paulus et lateis a secretis.

68 Callinicos, presbyter et custos vasorum Blachernis, annis duodecim. Exterminatus a Justiniano Rhinometo.

69 Cyrus, presbyter et monachus, ex Trogono Anastride, annis sex. Expulsus a Philippico.

70 Joannes diaconus et chartarum custos in œconomio, annis tribus.

71 Germanus episcopus Cyzici et confessor, annis quindecim. Ejicitur ab impio Leone Isauo.

72 Anastasius, presbyter et syncellus, annis viginti quatuor.

73 Constantinus, monachus et episcopus Syllæ, annis duodecim. Huic caput amputatur.

74 Nicetas^b, presbyter sanctorum Apostolorum, et monasteriorum magister, eunuchus, annis tredecim, mensibus quatuor.

75 Paulus Cyprius, diaconus orthodoxus et confessor, annis quinque, mensibus sex.

76 Tarasius, a secretis, annis viginti uno, diebus duobus.

77 Nicephorus, a secretis, monachus factus, expulsus ab impio Leone Armenio^c, an...

78 Theodotus Cassiteras, annis quindecim.

79 Antonius, ex Syllæ, annis duodecim.

80 Joannes, presbyter et syncellus, insidiatus sibi ipsi, annis novem.

81 Methodius confessor, annis quatuor, mensibus tribus.

82 Ignatius eunuchus^d, annis undecim, mensibus quinque.

83 Photius (cum hæc res inferas reliquisset divinus Ignatius) a Basilio Macedone imperatore, secundum in pontificia sede collocatus, excellentissimum illud solium recepit. Qua autem ratione (Vide Glyc. *Annal.* p. iv). Cum ante solium vertere coactus fuisset a Samiona imperatoris cubiculario, substitutus fuit ejus loco Euthymius vir admirandus.

84 Post Photium Stephanus, Leonis Philippi, frater^e.

85 Stephano defuncto successit Antonius cogomento Caluleas.

86 Post hunc mysticus Nicolaus patriarcha est designatus, a quo initiatus est sacro baptismate Constantinus Leonis Philosophi filius anno Pontificatus. Deportatus a Leone Philosopho imperatore in Galacrenæum monasterium, quod condiderat, idque quod nulla ratione exorari potuisset ut Samonam Agarenum, qui ad suos transfugerat, rursus reciperet eximeretque censuræ. Pulso deinde per Alexium imperatorem Euthymio, suæ sedi restitutus, et Constantino Leonis filio imperii administratore, scripto est ordinatus.

87 Euthymius, vir admirandus^f.

88 Post Nicolaum Stephanus, metropolitā Aha-

A. CONTI NOTE HISTORICÆ.

^a Orbatus oculis.

^b Hic aliud nihil sciebat quam edere ac bibere. (Glycæ, *Annal.* par. iv). Objurgatus aliquando ab uno quodam æconomio quod nō Mathemæ præcipuus.

^d *nal.* iv par). Pulsus per Bardam Cæsarem, sub Michaele Temulento imper. restitutus fuit sedi suæ, pulso Photio per Basilium Macedon. Imperat (Glyc. ubi citat).

senus, sedem principis urbis per triennium occupavit. A

89 Trypho monachus, hic cum effluisset præscriptum a Romano Lacapeno imperatore tempus quo solum administrare debuerat, donec imperatoris filius Theophylactus ad justam ætatem pervenisset; deceptus a Theophano Cæsariensi pont. cum in pura charta subscripsisset, loco motus est ^a.

90 Theophylactus, Romani Lacapeni imp. filius, eunuchus, ætatis anno decimo sexto contra canones gubernacula Ecclesiæ usurpavit: equorum supra omnem modum amator, vitam vixit insolentem. Aqua vero intercute ex equitatione correptus, cum sedisset anvis viginti tribus, vivendi finem fecit.

91 Substitutus est in ejus locum Polyeuctus, solitariae vitæ sectator, et inde usque a puero de parentum voluntate castratus; vir omnino venerandus, eloquentia et virtute præstans. Nicephoro Phocæ et Joanni Zimisæ restitit. B

92 Polyeucto successit Basilius monachus, Scamandrenus, qui cum post quadriennium suæ designationis, ob quædam objecta crimina per concilium loco motus est,

93 Antonius Studites patriarcha est designatus; qui cum renuntiasset sacerdotio, quod per sex annos tenuerat, ac paulo post obiisset, et vacasset Ecclesia quatuor annis cum dimidio, designatus est

94 Nicolaus Chrysoberges; qui cum pontificatum annos duodecim et menses octo ornasset, defuncto successit.

95 Sisinnius magister, vir ab æneunte ætate in literis versatus. Quo et ipso (cum tricennium Ecclesiam rexisset) mortuo effigitur patriarcha C

96 Sergius, qui Marcellis monasterio præerat patriarcha, Photio genere conjunctus. Cum autem ad annos viginti Ecclesiam pavisset, mortem obiit, et in ejus locum successit est

97 Eustathius, sacerdotum ædis patariæ princeps: qui cum orthodoxorum Ecclesiæ octo annis præfuisset, moritur paulo ante Basilium Porphyrogenitum imperatorem.

98 Eique succedit Alexius, softlaris, e mansione Studiana in patriarcharum solium translatus. Acceptis nonaginta auri libris et totidem clero donatis matrimonium Michaelis imp. cum Zoe imperatrice, Romani Argyropoli vidua confirmavit. Pene exiit D patriarchatu, fraude Joannis Orphanotrophi, fratris Michaelis Paphlagonis Imp.

9 Alexio mortuo cum sedem illam tenuisset quiete octodecim annis, Monomachus imperator auri centenarios viginti quinque e monasterio Alexii ab illo in thesauros relatos abstulit. Ei vero successit Michaelus, cognomento Cæularius, vitæ solitariae sectator: ejus mortui manus crucis in modum sic conformata, ut solebat esse cum populo pacem denuntiaret, immobilis nec mutata mansit.

100 Constantinus, præses et protovestiarius, cognomento Lichudes, liberalis, et magnificus, et solers, Ecclesia per annos quatuor et menses sex gubernata, in aliam vitam migravit.

101 Joanne Xyphilius, monachus, propter eloquentiam, prudentiam, doctrinam et virtutem omnino admirandus, oriundus Trapezunte, vitam in Olympo religiosis exercitiis agebat, unde tanquam inter alios eximius, vi ad patriarchatum pertractus est, et pavit Ecclesiam annis undecim mensibus septem.

102 Cosmas inertidus ille quidem, sed omnis generis virtutibus ornatus (qua de causa etiam in maximo pretio ab imper. habebatur) Nicephorum Boloniatem insignibus imperii redimivit. Ejus vero successoris Alexii Comneni, cum imperandi rationem probare non posset, desperaretque de emendatione, Tolle (inquit, ministro suo) librum hunc Psalmorum, et me sequere. His dictis, ex ecclesia sanctissimus patriarcha discessit. Ejus vero in locum successit est, cum fidelem populum, annos quinqué et menses novem pavisset.

103 Eustratius, spado, simplici vir ingenio, et dignus qui in angulo lateret. Verum et ille post triennium administrati pontificatus, ob ignotam quamdam causam, nolens deturbatur, evecto vicissim ad Patriarchici solii sublimitatem

104 Nicolao monacho, cognomento Grammatico, qui in studio virtutis ætate acta, litterarum non rudis erat, licet non exquisite peritus: Ecclesia per annos viginti septem gubernata, obiit senex admodum.

105 Leo Stypiota.

106 Michael, Acuti monasterii monachus, virtute celebris, imperatorem Manuelem, a quo unctus erat, vicissim ungit sacram ædem ingressum. Oxites cognominatus, summa sede ultro cessit, et in Oxiam insulam rediit, in qua vitæ inopis et simplicis institutum a puero amplexus fuerat.

107 Cosmas, patria Ægineta, ex numero diaconorum, licet eruditissimus, virtutum tamen choro illustrior, imperatricis uterum exsecratus est.

108 Theodosius principem sedem imperante Manuele curabat et ornat. Sedi suæ restitutus, natus patre Armenio, sponte secessit in insulam Terebinthum

109 Camatero Basilio, œcumenicus patriarchatus ab Andronico delatus, vel potius venditis syngrapha quam præmiserat se quicquid ei libuisset facturum, dejecto per Isaacium Angelum imperatorem,

110 Nicetas Mundanus, Ecclesiæ maximæ sacellarius successit, quem natu maximum in sacra sede exspirare non est passus imper.; sed delirium, et levitatem et senium causatus, expulit.

111 Leontius vero monachus quidam pastor desi-

A. CONTI NOTÆ HISTORICÆ.

* Vide Glycam, Zonaram et Nicetam passim ad hunc et ad sequentes patriarchas.

gnatus est, sed hunc Dei genitricium ^a priusquam A
annus elaboretur etiam repudiavit imperator, etc.

112 Dositheus vero Hierosolymitanus ad œcume-
nicum patriarchatum evectus est; quod ut faceret
Isaac imperator, Balsamonem Antiochenum de-
cep

Paulo post hæc tempora, capta a Gallis et Venetis
urbe Constantinopolitana, et electo Veneto patriar-
cha, aperte nimium desciverunt Græci a commu-
nionem sedis apostolicæ; proinde in describendo illo
patriarcharum catalogo ultra progredi nolui.

*Numerati a Nicephoro episcopi Alexandrini in Ægy-
pto.*

- 1 Marcus evangelista, annis duobus
- 2 Annianus, annis viginti duobus.
- 3 Abilius, annis duodecim.
- 4 Cerdo, annis duodecim.
- 5 Primus, annis duodecim.
- 6 Justinus, annis decem.
- 7 Eumenes, annis tredecim.
- 8 Marcianus, annis decem.
- 9 Celadion, annis decem.
- 10 Agrippinus, annis quatuordecim.
- 11 Julianus, annis quindecim.
- 12 Demetrius, annis decem.
- 13 Heracleas, annis quadraginta sex.
- 14 Dionysius expulsus imperat. Valeriano, annis
septem decim.
- 15 Maximianus, annis octo.
- 16 Theonas, annis novemdecim.
- 17 Petrus martyr, annis undecim. Haecenus ex
diversis gentibus, et non Christiani imperatores fue-
runt usque ad Constantinum Magnum. Post Con-
stantinum autem M. Alexandrini episcopi ita nume-
rantur :
- 18 Achilles anno uno.
- 19 Alexander, qui fuit in prima synodo, annis
viginti tribus.
- 20 Athanasius, sæpe expulsus ab Arianis; cui
primum ejecto, suffecerunt Ariani suæ quemdam fa-
ctionis Gregorium.
- 21 Hic expulsus est a Constantio, et rursus factus
Athanasius episcopus.
- 22 Georgius Cappadox, dejecto denuo Athanasio,
annis... Athanasius tertio itemque quarto episcopus **D**
factus. Universi anni hujus sunt quadraginta sex.
- 23 Petrus, expulsus a Valente, anno uno.
- 24 Lucius Arianus, annis quinque.
- 25 Petrus iterum, anno uno.
- 26 Timotheus, qui secundæ synodo adfuit, annis
octo.
- 27 Theophilus, annis viginti octo.
- 28 Cyrillus, qui Ephesi in priore synodo fuit con-

flata contra impium Mestorium, annis triginta duo-
bus.

29 Dioscorus, in synodo posteriore Ephesi insi-
diosa et prava, annis quinque. Removetur seu de-
trahitur a iv synodo, coacta Chalcedone.

30 Proterius orthodoxus, occisus in lacu sacro
seu divino, annis sex.

31 Timotheus Ælurus, annis duobus.

32 Timotheus Albus, annis quindecim.

33 Petrus Mongus, anno uno

34 Joannes expulsus, annis tribus.

35 Petrus iterum, annis sex.

36 Athanasius hæreticus, annis septem.

37 Joannes, annis novem.

38 Joannes alius, annis undecim.

B 39 Dioscorus, annis tribus.

40 Timotheus, tempore Justiniani imperatoris.

41 ^b Gaianus, anno uno.

42 Theodosius, annis duobus.

43 Paulus, annis duobus.

44 Zoilus, annis septem.

45 Apollinaris, annis novemdecim.

46 Joannes, annis undecim.

47 Eulogius, annis viginti septem.

48 Theodorus Scribon, annis duobus.

49 Joannes Cyprius, nominatus Misericors, annis
decem.

50 Georgius, annis quatuordecim.

51 Cyrus, annis decem.

52 Petrus, annis decem.

C *Episcopi Antiochtæ, numerati et nominati a Nic-
phoro.*

1 Petrus apostolus, annis duobus.

2 Evodius, annis viginti tribus.

3 Ignatius, Deo plenus, martyr : factus Traiani
temporibus, annis quatuor.

4 Heron, annis viginti.

5 Cornelius, annis tredecim.

6 Herodes, annis sex.

7 Theophilus, annis tredecim.

8 Maximianus, annis tredecim.

9 Serapion, annis viginti quinque

10 Asclepiades, annis novem.

11 Philetus, annis octo.

12 Zebinus, annis sex.

13 Babylas, martyr factus temporibus Decii, annis
tredecim.

14 Fabius, annis novem.

15 Demetrianus, annis quatuor.

16 Paulus Samosatensis, annis octo

17 Domnus, annis duobus.

18 Timæus, annis decem.

A. CONTI NOTE HISTORICÆ.

^a Dei genitricium ironice appellat Nicetas, quod
imperator confixisset hunc designandum patriar-
cham, et locum in quo habitaret, a Dei genitricæ

sibi fuisse commonstratum.

^b De Gajano, et sex sequentibus deinceps Alexan-
drinis episcopis, vide Leontium, lib. *de Sectis*.

19 Cyrillus, annis quindecim.
 20 Tyrannus, annis tredecim.
 Hactenus alieni imperatores fuere a Christiana doctrina, et hanc colentibus infesti. Postquam autem esse imperatores Christiani cœperunt, tibi nominantur :

- 21 Vitalis, annis sex.
 22 Philogonius, annis quinque.
 23 Paulus, annis quinque.
 24 Eustathius, qui fuit in prima synodo Nicæna primarius. Idem eicitur ab Arianis, annis octodecim.
 Post quem præcederunt Ariani.
 25 Eulalius, annis tribus.
 26 Euphronius, annis octo.
 27 Phacellius, tempore cuius celebrantur Encœnia B Ecclesiæ magnæ Antiochiæ, annis duodecim.
 28 Stephanus, annis tribus.
 29 Leontius, annis octo. De hoc Leontio evirato, vide Nicetam, in Thesaurio, lib. v, cap. 30.
 30 Eudoxius, annis duobus.
 31 Ananias, annis quatuor. Nicetas illum Adriam vel Anianum nominat, Thesauri lib. v, cap. 18.
 32 Meletius confessor, expulsus a Valente annis viginti quinque.
 33 Euzoius Arianus, annis...
 34 Meletius rursus, cum adfuisset in conventu secundæ synodi Constantinopoli.
 35 Flavianus annis viginti.
 36 Porphyrius, annis...
 37 Alexander annis...

- A Theodotus, annis quatuor.
 38 Joannes, qui fuit in tertia synodo Ephesi, annis octodecim.
 39 Domnus, in altera synodo Ephesi insidiosa, annis octo.
 40 Maximus præsens in synodo Chalcedone, quæ numeratur hic expulsus fuit ob lapsum, annis quatuor.
 41 Basilius, annis duobus.
 42 Acacius, quo presidente urbs corruit, anno uno.
 43 Martyrius, annis tredecim.
 44 Julianus, annis quindecim.
 45 Petrus Fullo ejectus a Zenone, annis tribus.
 46 Joannes, ejectus post menses tres.
 47 Stephanus annis tribus.
 48 Stephanus alius, anno uno.
 49 Calandion, annis quatuor.
 50 Petrus Fullo rursus.
 51 Palladius, annis decem.
 52 Flavianus, expulsus ab Anastasio imperatore, an. septem *.
 53 Paulus ejusdem tempore, annis tribus.
 54 Euphrasius, oppressus ruina urbis, annis quinque.
 55 Euphrasius, tempore Justiniani, annis octodecim.
 56 Domnus, annis quatuordecim.
 57 Anastasius, annis undecim.
 58 Gregorius, annis viginti quatuor.
 59 Anastasius iterum, annis sex.
 60 Anastasius alius, annis novem.

A. CONTI NOTÆ HISTORICÆ.

* Evagrius. Historiæ lib. vi, cap. ultimo, restitutum ait. Anno 25.

AD ANASTASII BIBLIOTHECARIÏ COLLECTANEA

ADMONITIO PRÆVIA.

(Apud Galland., Bibliotheca Veterum Patrum, tom. XIII.)

Persona ipsa Anastasii vix quidquam ad nos pertinet, cum scriptorum modo quæ in ejus collectaneis veniunt rationem habeamus. De eo nihilominus aliquid dicere ac præfari libet. Natiōne fuit, ut videtur, Romanus; certe Ecclesiæ Romanæ presbyter, abbas et bibliothecarius. Claruit, præsertim ab anno 858 ad 882, sub pontificibus Nicolao I, Adriano II et Joanne VIII. Utrum idemmet cum cardinali Anastasio censendus sit, latius disputant scriptores, Cavæus in primis omnino consulendus. Scripta illius recensent bibliographi, inter quos diligentior Fabricius *. Præ cæteris Collectanea illius edenda nobis reliquit Gallandus noster *ô naïvo*. Circumferuntur vero in illis quæ subjungimus scriptorum monumenta.

D I. *Ipsius Anastasii Bibliothecarii epistolæ duæ, altera ad Joannem diaconum, altera ad Martinum episcopum Narniensem.*

II. *Joannis papæ IV Apologia pro Honorio summo pontifice.*

III. *Sancti Maximi epistolæ quinque.*

IV. *Theodori papæ epistolæ tres.*

V. *Martini papæ epistolæ quatuor.*

VI. *Commemoratio eorum quæ S. Martinus Constantinopoli passus est.*

VII. *Relatio motionis in S. Maximum, quæ facta est coram principibus in secretario.*

VIII. *Anastasii monachi epistola.*

IX. *Relatio disputationis inter S. Maximum et Theodosium episcopum Cæsareæ Bithyniæ.*

* Bibl. Græc. tom. IX, pag. 537; Bib. med. t. I, p. 89 edit. Patav.